

TONORUM COMMUNIIUM

IUXTA RITUM ORDINIS PRÆDICATORUM

REGULÆ

IUSSU

CAPITULI GENERALIS ANNO 1961

BONONIÆ CELEBRATI

CONFECTÆ

ET

A REV.MO PATRE MAGISTRO GENERALI

FR. ANICETO FERNANDEZ

APPROBATÆ

ROMÆ

AD SANCTÆ SABINÆ

MDCCCCLXV

NOS
FRATER ANICETUS FERNANDEZ

S. THEOLOGIAE PROFESSOR
AC TOTIUS ORDINIS FR. PRÆDICATORUM
HUMILIS MAGISTER GENERALIS
ET SERVUS

Institutum nostrum Liturgicum mandatum regulas totius cantus nostri simplicandi a Capitulo Generali Bononiæ anno 1961 celebrato sibi datum sedulo exsecutum est (*Acta*, n. 160). Consultis enim, uti iussum erat, decem circiter cantus Ordinis peritis, e diversis Provinciis desumptis, opusculum præparavit, quod, audito Consilio Nostro Generalitio, approbavimus et nunc læto animo Ordini offerimus. Adhibitis tonorum communium regulis nunc approbatis, facilius nobis erit simul cantare sive cum aliis viris ecclesiasticis sive cum fidelibus actiones liturgicas in ecclesiis nostris participantibus, cum hæ regulæ iam dudum in Ecclesia in usu sint.

Cum regulæ præfatæ, propter consuetudinem diversam, in rem deductæ primo tempore molestiam afferre possint, huic libello addita sunt psalmi et canticum ad Completorium canenda, adhibitis litteris crassioribus et inclinatis, quibus significetur quomodo verba, secundum novas regulas, ad formulas tonorum aptanda sint. Ut commoditati Fratrum faveatur et devotioni, eiusdem adminiculi usus fit in Officio Hebdomadæ Sanctæ nuperrime a nobis edito. In iisdem libris insuper rhythmus cantus, secundum voluntatem eiusdem Capituli Generalis, clarius indicatur (*Acta*, n. 162; cfr. *Acta Cap. Gen.* 1962, n. 136).

Fieri potest ut nonnullis Fratribus modus ac ratio cantandi secundum regulas nunc publici iuris factas non ex omni parte placeat. Hi meminerint verba quæ Venerabilis Magister Humbertus de Romanis, unitatem Officii ecclesiastici assecutus, Ordini scripsit :

Printed by DESCLÉE & Co, Tournai (Belgium)

All rights reserved

« Sciatis etiam quod voluntatum fratrum circa prædictum fuit officium tam diversa petentium varietas, quod impossibile fuit in ipsius ordinatione satisfacere voluntatibus singulorum; propter quod quilibet vestrum ferre debet patienter, si fortassis occurrerit ei aliquid in ipso officio suæ sententiæ minus gratum » (B. Humberti de Romanis Opera de Vita Regulari, ed. J. J. Berthier, Vol. II, 503).

Regulæ de quibus agitur statim in praxim deduci possunt, certe autem ab initio anni scholastici 1965-1966 servandæ sunt.

Accipite igitur, Fratres carissimi, has regulas, et, servata apta tonorum ratione atque plena vocum concordantia, Dominum sine intermissione laudate et pro totius mundi salute interpellate.

Datum Romæ, ad Sanctæ Sabinæ, dominica in Quinquagesima, die 28 februarii anno Domini 1965.

Fr. ANICETUS FERNANDEZ, O. P.
Magister Generalis

L. ✠ S.
Prot. Num. 76/65 EDL

Fr. EMMANUEL MEZZINA, O. P.
A secretis

TONORUM COMMUNIIUM REGULÆ

In cantandis iis quæ tonorum communium normis reguntur, qui cantat ipse varia verba textus ad formulas melodicas toni fixas adaptare debet. Quod recte fieri non potest, nisi et formulæ toni, et regulæ secundum quas verba ad illas adaptanda sunt, probe noscantur. Cum autem inchoatio et flexa aptatu faciles esse soleant, formulæ finales, seu clausulæ (mediatio, terminatio) difficultates in adaptatione verborum non raro afferunt. Primo ergo tractandum est de ipsis regulis concordantiarum melodiæ cum textu in clausulis. Deinde de formulis, tum tonorum psalmorum et canticorum, tum aliorum tonorum communium Missæ et Officii.

ARTICULUS I

REGULÆ CONCORDANTIARUM MELODIÆ CUM TEXTU IN CLAUSULIS

§ I. DE CLAUSULIS MELODICIS EARUMQUE STRUCTURA

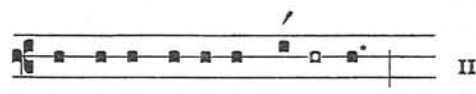
Omnes fere clausulæ in tonis communibus usurpatæ ad duo genera reduci possunt, prout uno vel duplici accentu melodico constant. Clausulæ unius accentus duabus notis essentialibus constant, elevationis scilicet et remissionis (/ .); et clausulæ duplicis accentus quattuor notis (2 × 2) : duabus scilicet acutis quarum singulas sequuntur singulæ notæ remissionis (/ . / .).

In clausulis vero, a tenore ad accentum gressus fit tum directe, id est absque nota præparante, tum sub una, duabus vel tribus notis aut neumis præparationis; in quo altero casu prima nota præparationis fere semper fit infra tenorem, prima autem neuma præparationis est descendens.

Ex dictis facile dignoscitur utrum uno an duplici accentu regulariter constet unaquaque clausula :

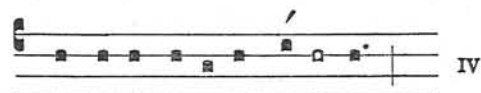
a) Unico accentu constant :

omnes duarum notarum clausulæ :

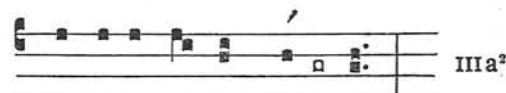
Laudá-te pú-e-ri Dómi-num,

clausulæ prolixiores, quarum prima nota est *infra* tenorem :

Laudá-te pú-e-ri Dómi-num,

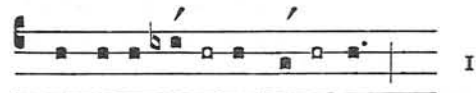
clausulæ prolixiores, quarum prima neuma est descendens :

Laudá-te no-men Dómi-ni.

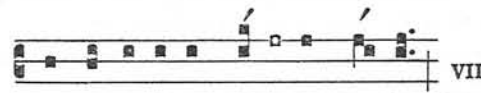
b) Duplici accentu constant :

clausulæ prolixiores, quarum prima nota est *supra* tenorem :

Laudá-te pú-e-ri Dómi-num,

clausulæ prolixiores, quarum prima neuma est ascendens :

Et exsultá-vit spí-ri-tus me- us,

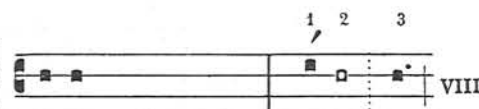
In tonis *infra*, art. 2 et 3, descriptis indicatur structura singularum clausularum. Excipiuntur a regula tantum mediatio toni peregrini, et mediatio toni epistolæ et evangelii.

§ II. DE CONCORDANTIA MELODIÆ CUM TEXTU

REGULA UNICA : Unico accentui melodico (vel duobus accentibus melodicis) respondere debent ultimus (vel duo ultimi) accentus latini textus. Singulis vero notis accentum præparantibus singulæ syllabæ, prout occurrunt, tribuantur, sine acceptione qualitatis vel accentus.

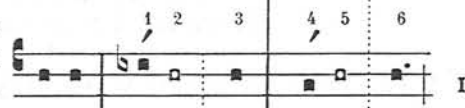
Post unumquemque accentum una nota accidentalis seu « super-veniens » (nota excavata □) haberi potest, nempe si dictio sit dactylica¹, at non nisi una. Unde :

a) Unius accentus clausulæ duabus vel tribus ad summum syllabis constituuntur :

me- o
Dómi- no

b) Duplicis accentus clausulæ, ubi semper duplex pars distingui debet, quatuor syllabis vel ad summum sex constituuntur :

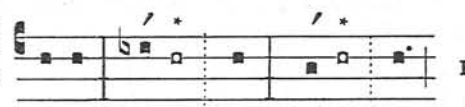

cor- de me- o
Dómi- ni Dómi- no

Exempla concordantiarum melodiæ cum textu iuxta regulas hic et *infra* expositas inveniuntur suis locis.

§ III. DE SYLLABIS SUPERVENIENTIBUS

In clausulis dactylicis, syllaba superveniens cantari debet in eadem chorda ac sequens syllaba :

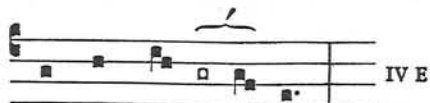

¹ Notandum quod in omnibus hisce regulis verba *spondeus* et *dactylus* non in sensu prosodico sed tonico usurpantur; unde *spondeus* habetur pro *paroxytonus*, et *dactylus* loco *proparoxytonus*.

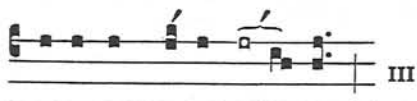
excepto, in ultimo accentu, casu semitoni descenditis (do-si ♭, fa-mi) :

Quæ regula servanda est etiam in « supervenientibus anticipatis ». In clausulis enim ubi pænultimo loco adest *clivis*, ipsa dactylicæ dictionis pænultima syllaba sibi hanc pænultimam neumam adsciscit; tunc ipsi syllabæ acutæ tribuenda est nota superveniens, quæ ideo « superveniens anticipata » vocatur, et indicatur signo , quod et neumam et ipsam notam supervenientem afficit.

non commo- vé-bi- tur.

Dómi-nus De-us Isra-el,

§ IV. DE QUIBUSDAM CLAUSULIS SYLLABICIS

a) In proluxioribus verbis, **secunda syllaba** tonicum accentum antecedens secundo afficitur accentu; huic syllabæ tribui debet, casu requirente, accentus clausulæ melodicæ : *benedictus, misericórdia*.

b) Item, **ultima dactyllici verbi syllaba** secundo afficitur, cui, casu requirente, tribuitur accentus melodicus : *genui, ordinem*.

c) Quando desinit textus in **monosyllabica voce** :

1º ultimus accentus, in hoc casu, est accentus dictionis quæ præcedit, si hæc spondaica est : v.g. *ingréssus sum, indútus est* ;

2º si vero dictio hæc dactyllica est, ultimus accentus censendus est in ultima syllaba dactyli (accentus secundarius) : v.g. *genui te, vivificá me* ;

3º si tamen textus desinit cum duabus monosyllabis, ultimus accentus censendus est in priore monosyllaba : v.g. *mandávit dé te*.

Alitèr diceret : monosyllabica vox in ultimo loco posita semper accentu privatur. Unde cum hæc spondeum sequitur, ambo simul efficere putantur dactylum : v.g. *Fáctus sum= Dóminus* ; cum autem dactylum sequitur, ambo simul efficere censentur dispondeum : v. g. *genui te = Déus meus*.

d) Omnes **hebraicæ dictiones** habendæ sunt perinde ac si latina verba essent, et ideo in pænultima vel antepænultima syllaba acuuntur.

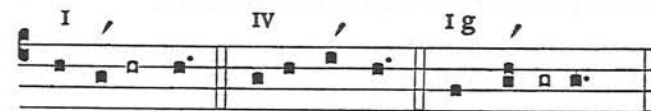
e) Inde, in **omnibus clausulis monosyllabicis vel hebraicis**, tam in mediationibus quam in terminationibus, modulatio solita integra servatur :

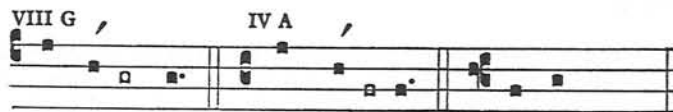
Dó- mi-no	me-	o.
vo-vit De- o	Ia-	cob.
De-us	Is- ra-	el.
man-dá-vit	de	te.

§ V. DE CLAUSULIS ABBREVIATIS RATIONE TEXTUS DEFICIENTIS

Quando pro clausula integra deest numerus sufficiens syllabarum in textu, tam in mediationibus quam in terminationibus, hæc tantum pars clausulæ adhibetur cui textus aptari potest, servatis regulis, omissis primis notis :

Qui fa-cit hæc. Bonus es tu. Et tímu- i.

Et salva me. Laus Isra-el. Et ré-liqua.

ARTICULUS II

TONI PSALMORUM ET CANTICORUM

DE PARTIBUS PSALMODIÆ

Psalmus quilibet sicut et canticum cum antiphona cantandus, in ipso modo antiphonæ cantari debet.

Tot sunt enim toni regulares psalmorum, quot modi cantionum, id est octo, quibus adiungendi sunt toni speciales, ut infra notatur, pp. 28-29.

In singulis tonis habentur *inchoatio*, *tenor*, *flexa* (si in versiculo locus sit flexæ), et *clausulæ*, quarum prior seu *mediatio* in medio versiculo, id est in primæ distinctionis fine, altera seu *terminatio* in fine secundæ distinctionis invenitur.

1. INCHOATIO. — Inchoatio est melodiarum incisio quæ, initio psalmi, finem antiphonæ cum tenore coniungit.

Pro inchoatione cuiusque toni regula est, ut syllabæ textus aptentur singulis notis vel neumis cantus prout obveniunt.

Psalmi intonandi sunt a Cantore cum inchoatione proprii toni, ad omnes Horas, etiam in Officio feriali vel pro defunctis. Versiculi sequentes incipiuntur recto tono in chorda tenoris.

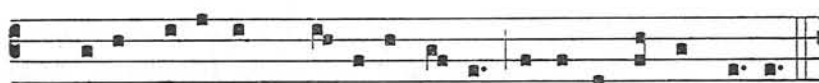
Si duo vel plures psalmi, vel plures eiusdem psalmi divisiones substant eidem antiphonæ, etiamsi dicendi sunt sub distinctis *Gloria Patri*, non fit nova intonatio in initio cuiusque psalmi vel divisionis, sed tantum in primo versu primi psalmi qui sequitur antiphonam.

In canticis *Benedictus* et *Magnificat*, inchoatio fit ad singulos versus, etiam in Officio feriali vel pro defunctis. Intonatio primi versus *Magnificat*, propter eius brevitatem, in primis inchoationis notis fit, absque mediationis modulatione.

Quando antiphona ante psalmum est tantum inchoanda, si prima eius verba sunt eadem ac prima verba psalmi et ex ipso psalmo desumpta, Cantor psalmum incipere debet in chorda tenoris, ab eo verbo in quo desinit inchoatio antiphonæ.

Si antiphona integro primo versu psalmi constat, Cantor hebdomadæ incipit psalmum cum inchoatione a secundo versu :

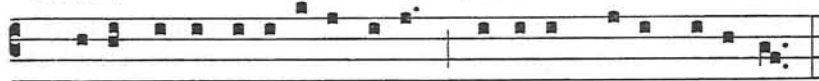
Chorus :

Ant. Di-xit Dómi-nus * Dó-mi-no me- o : Se-de a dextris me- is :

Cantor :

Chorus :

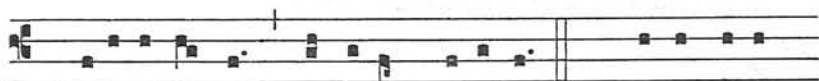

Ps. Donec po-nam in-imí-cos tu- os * sca-béllum pedum tu- ó-rum.

Si antiphona constat priore parte primi versus usque ad asteriscum, chorus statim prosequitur verba psalmi, Cantore hebdomadæ præeunte :

Chorus :

Chorus :

Ant. Be-á-ti omnes * qui timent Dómi-num. Ps. qui ámbu-lant...

2. TENOR. — Tenor ex omnibus notis constat quæ, tum post inchoationem usque ad mediationem, tum a mediatione usque ad terminationem, et quidem uno spiritu nisi occurrat flexa, concinuntur.

3. FLEXA. — Si longior est prior pars versiculi, dividitur semiclausula quam *flexam* vocant, quia ad ducendum spiritum vox paululum flectit atque quiescit.

Flexa regulariter fit demittendo vocem ad tonum vel semiditonum, secundum chordam tenoris, ut infra notatur per singulos tonos; unico semper constat accentu, et vox deprimenda est in ultima syllaba, ac etiam in pænultima si dictio sit dactylica.

4. MEDIATIO. — Unica est mediatio in quolibet tono. Pro canticis vero *Benedictus* et *Magnificat*, in singulis tonis, usurpatur mediatio sollemnis, magis ornata.

5. TERMINATIONES. — In plerisque tonis habentur variæ terminationes seu differentiæ, quæ respective respondent variis incisionibus melodis quibus antiphonæ inchoantur, ita ut ex fine versiculi facilius evadat transitus ad antiphonam, quando resumitur debet.

In eodem tono unaquæque differentia designatur per litteram ultimæ notæ suæ respondentem et cum ipso modo antiphonæ inscriptam: id est A pro *la*; B pro *si*; C pro *ut*; D pro *re*; E pro *mi*; F pro *fa*; G pro *sol*; maiusculam, quando respondet chordæ finali modi; secus minusculam. Cum utraque differentia tertiæ toni in eadem nota «a» terminetur, distinguuntur per numerum litteræ adiunctum: III a, III a².

Insuper, conveniens terminatio semper in fine antiphonæ notatur sub litteris: E u o u a e (= sæculorum. Amen).

§ I. DE PSALMIS PRIMI TONI

1. Mediatio duplici accentu constat; terminatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis:

P rimus to-nus sic inci-pit, et sic flécti-tur, z et sic me-

Differentiæ: D

di- á- tur : * atque sic fi-ní- tur. atque sic fi-

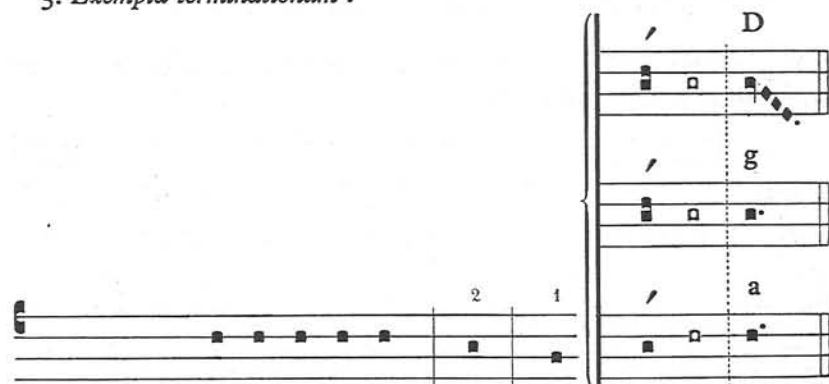
g a

ní- tur. atque sic fi-ní- tur.

2. Exempla mediationum :

--	--	--	--	--	--	--

3. Exempla terminationum :

art. I, § II { sede a dex- tris me- is.
annuntiabit pó- pu- lo su- o.
sapiénti- æ ti- mor Dó-mi- ni.
in sæ- cu- lum sæ- cu- li.
scabellum pe- dum tu- ó- rum.
b) vi- ví- fi- ca me.
c) { 1 me- a lau- dá- bunt te.
2 lucífe- rum gé- nu- i te.
3 a sæ- cu- lo tu es.
d) { vo- vit De- o Ia- cob.
ór- di- nem Mel- chí-se- dech.

4. Usus differentiarum :

Terminatio D adhibetur : 1) quando antiphona incipit in *ut* grave;
2) quando antiphona incipit in *fa*, et in notis inferioribus facit melodiam, non statim ascendendo in *la* :

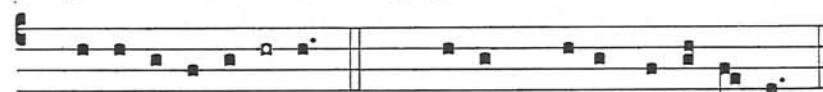
Ps. E u o u a e. Ant. Col- lí- gi- te. * Coepé- runt. Pa- ter. *

Terminatio g adhibetur : 1) quando antiphona incipit in *re*;
2) quando antiphona incipiens in *fa* descendit in *ut*, et per *re* ascendit in *la* :

Ps. E u o u a e. Ant. Gló- ri- a. * A- ve, Ma- ri- a. *

Terminatio a adhibetur : 1) quando antiphona incipit in *la* acuto;
2) quando incipit in *fa* gravi, si statim *mi re* sequatur post *fa*, vel post *fa* statim saliat in *la*, vel de *fa* per *sol* ascendat in *la* :

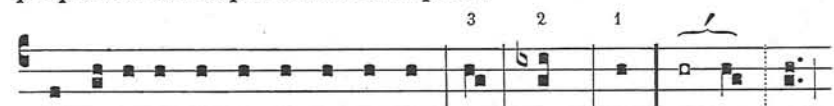

Ps. E u o u a e. Ant. E- runt primi no- ví- si- mi. *

Vo- lo, Pa- ter. * Apértis the- sáuris su- is. * Dómi- ne. *

5. Mediatio sollemnis unico accentu constat, cum tribus syllabis præparationis et supervenienti anticipata :

Ma- gni- ficat					
Et ex- sultávit	spí-	ri-	tus	me-	us :
Qui- a fecit mihi	ma-	gna	qui	po- tens	est :
Be- ne- díctus Dómi-	nus	De-	us	Is- ra-	ël :
Ad fa- ciendam misericórdiam cum	pá-	tri-	bus	no-	stris :
Et tu, puer, prophéta Altís-	si-	mi	vo-	cá- be-	ris :
Gló- ri- a	Pa-	tri,	et	Fí- li-	o :
Sic- ut erat in principio,	et	nunc,	et	sem-	per :

§ II. DE PSALMIS SECUNDI TONI

1. *Mediatio unico accentu constat; terminatio vero unico accentu cum una syllaba præparationis :*

S e-cúndus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic

me-di- á- tur : * atque sic fi-ní- tur.

2. *Exempla mediationum :*

§ II {	Dóminus a dex-	tris	tu-	is :
	Magna ó- pe-	ra	Dó-mi-	ni :
	implé- bit	ru-	í-	nas :
b)	in splendóri-	bus	ctó-	rum :
c) {	propter quod	lo-	cú- tus	sum :
2	in furóre tuo	ár-	gu-	as
3	Angelis suis	man- dá-	vit	de
d) {	captivi- tá-	tem	Sí-	on :
	oblítus fúero tu-	i,	Ie-	rú- sa-
				lem :

3. *Exempla terminationum :*

§ II {	sede a dex-	tris	me-	is.
	annuntiábit pó- pu-	lo	su-	o.
	sapiénti-æ ti-	mor	Dó-mi-	ni.
	in sæ- cu-	lum	sæ- cu-	li.
	scabéllum pe- dum	tu-	ó-	rum.
b)	vi- ví-	fi-	ca	me.
c) {	me- a	lau-	dá-bunt	te.
2	lucífe-rum gé-	nu-	i	te.
3	a sæ- cu-	lo	tu	es.
d) {	vo-vit De-	o	Ia-	cob.
	ór-di- nem	Mel-	chí-se-	dech.

4. *Mediatio sollemnis unico accentu constat, cum tribus syllabis præparationis :*

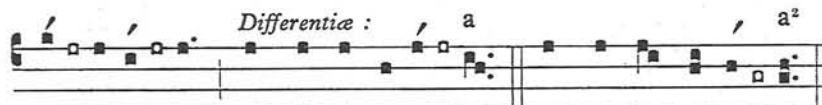
Ma-gní-ficat				
Et ex- sultávit	spí-	ri-	tus	me- us :
Qui-a fecit mihi	ma-	gna	qui	po-tens est :
Be- ne-díctus Dómi-	nus	De-	us	Is-ra- òl :
Ad fa- ciéndam misericórdiam cum	pá-	tri-	bus	no- stris :
Et tu, puer, prophéta Altís-	si-	mi	vo-	cá-be- ris :
Gló-ri- a	Pa-	tri,	et	Fí-li- o :
Sic- ut erat in princípío,	et	nunc,	et	sem- per :

§ III. DE PSALMIS TERTII TONI

1. Mediatio duplici accentu constat; terminatio vero unico accentu cum una syllaba (a) vel duabus syllabis (a²) præparationis:

T érti-us tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic

me-di-á-tur: * atque sic fi-ní-tur. atque sic fi-ní-tur.

2. Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 13 datis illustrari potest.

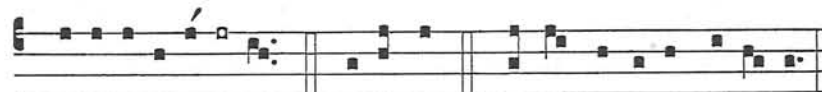
3. Exempla terminationum:

§ II	{	sede a	dex-	tris	me-	is.
		annuntiábit pó-	pu-	lo	su-	o.
		sapiénti-æ	ti-	mor	Dó- mi-	ni.
		in sá-	cu-	lum	sá- cu-	li.
§ IV	{	scabéllum pe-	dum	tu-	ó-	rum.
		vi-	ví-	fi-	ca	me.
		me-	a	lau-	dá bunt	te.
		lucífe-rum	gé-	nu-	i	te.
§ IV	{	a sá-	cu-	lo	tu	es.
		vo-vit	De-	o	Ia-	cob.
		ór-di-	nem	Mel-	chí- se-	dech.

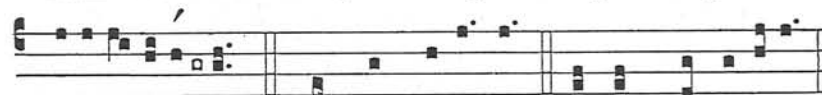
4. Usus differentiarum:

Terminatio a adhibetur quando antiphona non incipit in mi:

Ps. E u o u a e. Ant. Salva nos. * Magna ó-pe-ra Dómi-ni. *

Terminatio a² adhibetur quando antiphona incipit in mi gravi:

Ps. E u o u a e. Ant. Dum comple-réntur. * Hæc est quæ nescívit. *

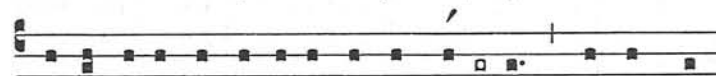
5. Mediatio sollemnis duplici accentu constat:

Ma-gní-ficat	spí-ri-	tus	me-	us:
Et ex-sultávit	ma-gna	qui	pot-ens	est:
Qui-a fecit mihi	De-	us	Is-ra-	ël:
Be-ne-díctus Dóminus,	pá-tri-	bus	no-	stris:
Ad fa-ciéndam misericórdiam cum	mi	vo-	cá-be-	ris:
Et tu, puer, prophéta Altíssi-	Pa-tri,	et	Fí-li-	o:
Gló-ri-a	nunc,	et	sem-	per:
Sic-ut erat in princípío, et				

§ IV. DE PSALMIS QUARTI TONI

1. Mediatio unico accentu constat, cum duabus syllabis præparationis; terminatio vero unico accentu, cum tribus syllabis præparationis:

Q uartus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic mé-

di-á-tur : * atque sic fi-ní-tur. atque sic fi-ní-tur.

2. Exempla mediationum :

2 1

§ II {	Dóminus a	dex-	tris	tu-	is :
	Magna ó-	pe-	ra	Dó-mi-	ni :
	implé-	bit	ru-	fí-	nas :
b) {	in splendóri-	bus	san-	ctó-	rum :
	propter	quod	lo-	cú-tus	sum :
c) { 1	in furóre tuo	ár-	gu-	as	me :
	Angelis suis man-	dá-	vit	de	te :
d) { 2	captivi-	tá-	tem	Si-	on :
	oblítus fúero tu-	i,	Ie-	rú-sa-	lem :

3. Exempla terminationum :

3 2 1 E

§ II {	sede	a	dex-	tris	me-	is.
	annuntiábit	pó-	pu-	lo	su-	o.
	sapiénti-	æ	ti-	mor	Dó-mi-	ni.
	in	sæ-	cu-	lum	sæ- cu-	li.
	scabéllum	pe-	dum	tu-	ó-	rum.
b) {		vi-	ví-	fi-	ca	me.
		me-	a	lau-	dá- bunt	te.
c) { 1	lucífe-	rum	gé-	nu-	i	te.
	a	sæ-	cu-	lo	tu	es.
d) { 2	vo-	vit	De-	o	la-	cob.
	ór-	di-	nem	Mel-	chí-se-	dech.

3 2 1 A

§ II {	sede	a	dex-	tris	me-	is.
	annuntiábit	pó-	pu-	lo	su-	o.
	sapiénti-	æ	ti-	mor	Dó-mi-	ni.
	in	sæ-	cu-	lum	sæ- cu-	li.
	scabéllum	pe-	dum	tu-	ó-	rum.
b) {		vi-	ví-	fi-	ca	me.
		me-	a	lau-	dá- bunt	te.
c) { 1	lucífe-	rum	gé-	nu-	i	te.
	a	sæ-	cu-	lo	tu	es.
d) { 2	vo-	vit	De-	o	la-	cob.
	ór-	di-	ne.n	Mel-	chí-se-	dech.

4. Usus differentiarum :

Terminatio E adhibetur quando antiphona desinit in nota *mi* gravi :

Ant. Qui timet Dóminum * cu-pit ni-mis. Ps. E u o u a e.

Ant. Fi-dé-lis Dóminus * opé-ribus su- is. Ps. E u o u a e.

Terminatio A adhibetur quando antiphona desinit in nota *la* acuta :

Ant. Si quis si-tit, * flu-ent aquæ vi-væ. Ps. E u o u a e.

Ant. Multa bona ó-pe-ra * me occi-de-re? Ps. E u o u a e.

5. *Mediatio sollemnis unico accentu constat, cum tribus syllabis præparationis :*

IV E

3 2 1 /

IV A

Ma-gní-ficat
Et ex-sultávit
Qui-a fecit mihi
Be-ne-díctus Dómi-
Ad fa-ciéndam misericórdiam cum
Et tu, puer, prophéta Altís-
Gló-ri-a
Sic-ut erat in principio,

spí-ri-tus me- us :
ma-gna qui po-tens est :
nus De- us Is-ra- el :
pá-tri-bus no- stris :
si-mi-vo- cá-be- ris :
Pa-tri, et Fí-li- o :
et nunc, et sem- per :

§ V. DE PSALMIS QUINTI TONI

1. *Mediatio unico accentu constat ; terminatio vero duplici :*

Q

uintus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁂ et sic me-
di-á- tur : * atque sic fi-ní- tur.

2. *Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 16 datis illustrari potest.*

3. *Exempla terminationum :*

§ II { sede a dex- tris me- is.
annuntiábit pó- pu- lo su- o.
sapiéntiæ ti- mor Dó-mi- ni.
in sá- cu- lum sá- cu- li.
scabéllum pe- dum tu- ó- rum.
a) et congre- ga- ti- ó- ne.
b) longitúdi- nem di- é- rum.
§ IV { c) { I lábia me- a lau- dá- bunt te.
2 lucíferum gé- nu- i te.
3 a sá- cu- lo tu es.
d) { vovit De- o Ia- cob.
órdi- nem Mel- chí- se- dech.

4. *Mediatio sollemnis non datur.*

§ VI. DE PSALMIS SEXTI TONI

1. *Mediatio duplici accentu constat ; terminatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis :*

S

extus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁂ et sic
me- di-á- tur : * atque sic fi-ní- tur.

2. *Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 13 datis illustrari potest.*

3. Exempla terminationum :

§ II { sede a dex- tris me- is.
annuntiabit pó- pu- lo su- o.
sapiénti- æ ti- mor Dó- mi- ni.
in sæ- cu- lum sæ- cu- li.
scabellum pe- dum tu- ó- rum.

§ IV { b) vi- ví- fi- ca me.
c) { I lucife- rum gé- nu- i bunt te.
2 a sæ- cu- lo tu es.
3 vo- vit De- o Ia- cob.
d) { ór- di- nem Mel- chí- se- dech.

4. Mediatio sollemnis huius toni fit sicut in primo tono, p. 15.

§ VII. DE PSALMIS SEPTIMI TONI

1. Mediatio et terminationes duplici accentu constant :

S éptimus tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic me-
Differentiæ : , a , d

di-á- tur.* atque sic fi-ní- tur. atque sic fi-ní- tur.

2. Concordantia melodiæ cum textu in mediatione huius toni exemplis p. 13 datis illustrari potest.

3. Exempla terminationum :

§ II { sede a dex- tris me- is.
annuntiabit pó- pu- lo su- o.
sapiéntiæ ti- mor Dó- mi- ni.
in sæ- cu- lum sæ- cu- li.
scabellum pe- dum tu- ó- rum.

§ IV { a) et congre- ga- ti- ó- ne.
b) longitúdi- nem di- é- rum.
c) { I lábia me- a lau- dá- bunt te.
2 lucíferum gé- nu- i te.
3 a sæ- cu- lo tu es.
d) { vovit De- o Ia- cob.
órdi- nem Mel- chí- se- dech.

4. Usus differentiarum :

Terminatio a adhibetur quando antiphona incipit in nota sol et statim ascendit in notam la, vel in notam si, vel in notam ut :

Ps. E u o u a e. Ant. Ie-rú- sa- lem. * Virgo Ma- rí- a. *

Ps. E u o u a e. Ant. Ie-rú- sa- lem. * Virgo Ma- rí- a. *

Trans-it pauper. *

Trans-it pauper. *

§ IX. TONUS PEREGRINUS

1. Hic tonus duplicem tenorem habet : primum in *la*, alterum in *sol*; posterior autem pars cuiuslibet versus psalmi propriam inchoationem habet in prima syllaba. In ritu nostro solus psalmus 113 extra tempus paschale cantatur in tono peregrino sub antiphona *Deus autem noster*.

Mediatio unico accentu constat, cum duabus syllabis præparationis; terminatio vero unico accentu cum una syllaba præparationis :

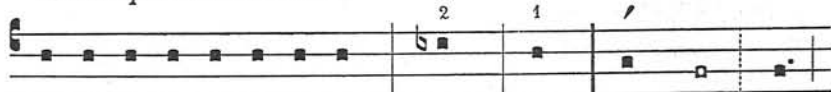

H ic tonus sic inci-pit, et sic flécti-tur, ⁊ et sic me-di-

á- tur : * atque sic fi-ní- tur.

2. Exempla mediationum :

Facta est Iudæa sanctificá-	ti-	o	e-	ius :
Mare vi-	dit	et	fu-	git :
Montes, exsultástis sic-	ut	a-	rí- e-	tes :
Non nobis, Dómi-	ne,	non	no-	bis :
Deus autem no-	ster	in	cæ-	lo :
Símiles illis fiant qui fá-	ci-	unt	e-	a :
Qui timent Dóminum, speravé-	runt	in	Dó- mi-	no :
Benedíxit dó-	mu-	i	Is- ra-	ël :
Adíciat Dó-	mi-	nus	su- per	vos :
Non mórtui laudá-	bunt	te,	Dó- mi-	ne :
Sed nos qui vívimus, benedí-	ci-	mus	Dó- mi-	no :
Glória Pa-	tri,	et	Fí- li-	o :

3. Exempla terminationum :

Is- raël poté-	stas	e-	ius.
Et colles sicut a-	gni	ó- vi-	um.
Sed nómini tuo	da	gló- ri-	am.
Non clamábunt in gúttu-	re	su-	o.
Ad- iutor eorum et protector	e-	ó- rum	est.
Et in sæcula sæculó-	rum.	A-	men.

§ X. TONUS IN DIRECTUM

Tonus in directum usurpatur pro omnibus quibuslibet psalmis, qui vel sine antiphona cantantur, ut in *Pretiosa* et in benedictione mensæ, vel cum antiphona quæ caret melodia, ut in delatione corporis defuncti ad tumulum.

Ambæ clausulæ unico accentu constant :

M iserére mei,	De-	us, * secúndum magnam	
...iniquitatibus con-	cép-tus	sum : * et in peccátis con-	tu- am.
...voluntáte tua,	Si-	on : * ut ædificéntur mu-	me- a.
		ri Ie-	rú-sa- lem.
Et ipse rédimet	Is- ra-	el : * ex ómnibus iniqui-	e- ius.
		tátibus	

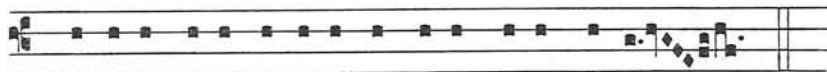
ARTICULUS III

TONI COMMUNES OFFICII ET MISSÆ

§ I. TONI VERSICULORUM

1. Tonus sollemnis

Hic tonus adhibetur in Vesperis, Laudibus et Completorio post hymnum, in Matutino ante Lectiones, et in Horis post responsorium. Melisma fit in ultima syllaba :

Ÿ. Ro-rá-te, cæ-li, dé-super, et nubes plu-ant iustum.

Ÿ. Vespertina orátio ascéndat ad te, Dó-mi-ne.

2. Tonus simplex

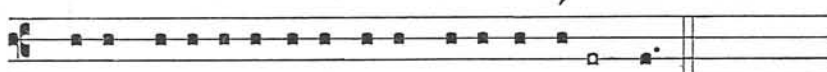
Hic tonus adhibetur ad memorias in Laudibus et Vesperis, ante Laudes, in Processionibus, et quotiescumque dicitur versiculus a sacerdote.

Clausula unico accentu constat :

Ÿ. Digná-re me laudá-re te, Virgo sacrá-ta.

Ÿ. Da mihi virtútem contra hostes tu-os.

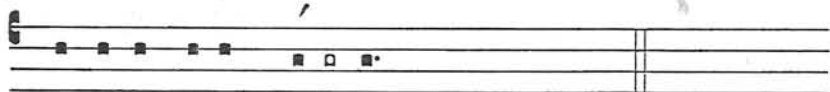

Ÿ. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a, Dómi-ne, super nos.

Ÿ. Quemádmódum sperávimus in te.

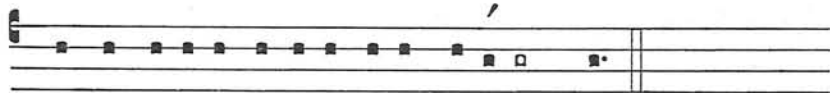
3. Tono speciali cantantur versiculi in Matutino ante lectiones in Triduo sacro et in Officio defunctorum.

Clausula unico accentu constat :

Ÿ. Exsúrge, Dómi-ne.

Ÿ. Et iúdica causam me-am.

Ÿ. Et sermónibus ó-di-i circumdedé-runt me.

Ÿ. Ab insurgéntibus in me.

§ II. TONUS CAPITULI

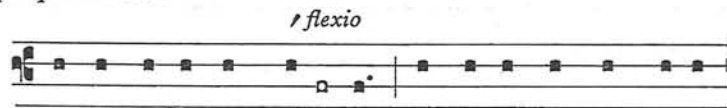
Capitula, pro sensu verborum, in duo, tria vel quattuor membra sunt dividenda. Alternatim fiunt duæ clausulæ, quæ hic flexio et elevatio vocantur, ita ut ultima sit flexio.

Ad punctum interrogativum in capitulo non fit specialis modulatio interrogativa.

In fine respondetur *Deo grátias*.

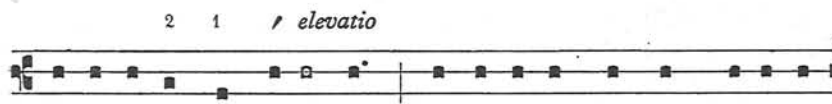
N.B. In Collectario et Vespérali divisio textus capitulorum ad cantum adaptata est, ita ut elevatio ad duplex punctum (:), flexio vero ad signum ꝑ et ad punctum finale facienda sit.

Utraque clausula unico accentu constat, elevatio autem cum duabus syllabis præparationis :

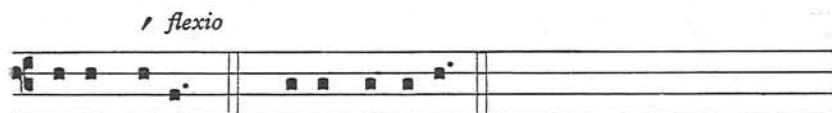

T

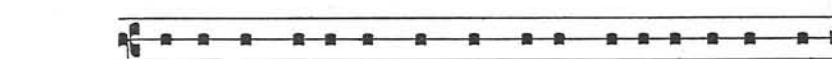
u in no-bis es, Dómi-ne, ꝑ et nomen sanctum tu-um

invo-cá-tum est super nos : ne de-re- línquas nos, Dómi-ne

De-us noster. R̃. De-o grá-ti- as.

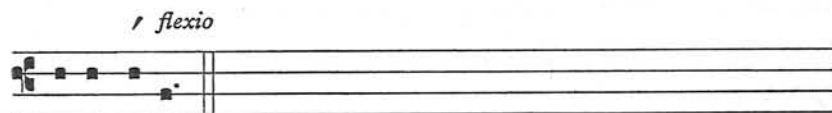
C u- i compa-rá-bo te vel cu- i assimi- lá-bo te,

fi- li- a Ie-rú-sa-lem? cu- i exæquábo te et conso- lá-bor

te, virgo fi- li- a Si- on? Magna est vel-ut ma-re contri-

ti- o tu- a.

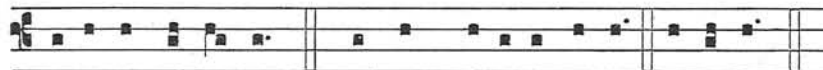
§ III. TONI ORATIONUM

Corpus Orationis in duo, tria vel quattuor membra, pro sensu verborum, dividitur, alternando flexionem et mediationem seu elevationem. Istæ clausulæ ita disponuntur ut ultima sit elevatio.

A. Tonus sollemnis

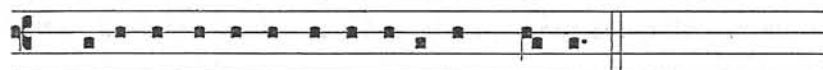
Hic tonus adhibetur ad Laudes, Missam et Vesperas.

1. Ante Orationem

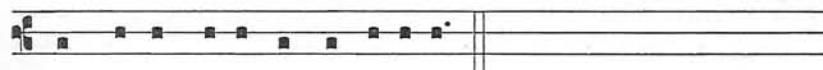

Dómi-nus vo-bís-cum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu- o. O-rémus.

In choris Monialium et Sororum, loco *Dóminus vobiscum*, dicitur :

Ÿ. Dómi-ne, ex-áudi o-ra-ti-ó-nem me- am.

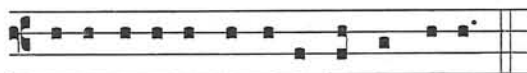
R̃. Et clamor me- us ad te vé-ni- at.

In Missis de Feria, a Feria IV Cinerum usque ad Cenam Domini exclusive, dicto *Orémus*, additur :

Flectámus génu- a. Le-vá-te.

In prædictis Missis, ante orationem super populum, dicto *Orémus*, additur :

Humi-li-á-te cá-pi-ta vestra De-o.

2. Corpus Orationis

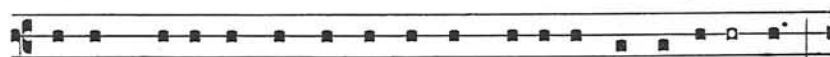
N.B. In Missali et Vespérali, flexio puncto cum virgula (;) vel signo ꝛ designatur; elevatio vero duplici puncto (:) significatur.

Flexio unico accentu constat, elevatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis; post flexionem statim reassumitur tenor fa :

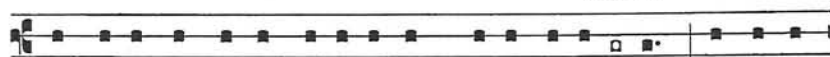
D e-us, cu-ius ho-di-érna di-e præ-có-ni-um Inno-

2 1 / elevatio

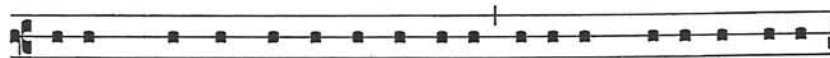

céntes Márty-res non loquéndó, sed mo-ri-én-do conféssi sunt :

/ flexio

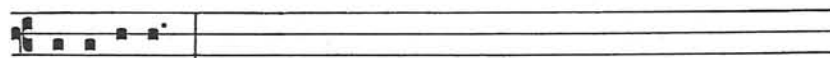

ómni-a in no-bis vi-ti-ó-rum ma-la mortí-fi-ca; ut fi-dem

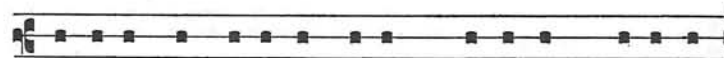
tu-am, quam lingua nostra lóqui-tur, é-ti-am mó-ri-bus vi-ta

2 1 / elevatio

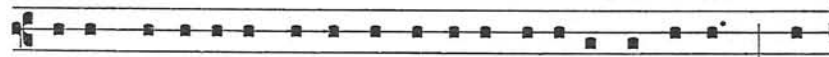
fa-te-á-tur :

C

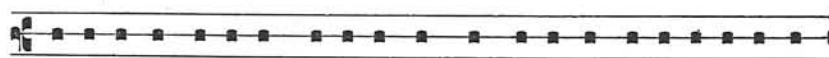

óncede nos fámu-los tu-os, quæ-sumus, Dómi-ne

2 1 / elevatio

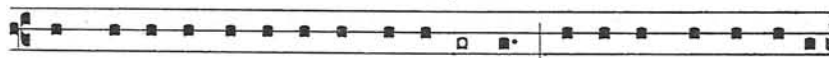
De-us, perpé-tu-a mentis et córpo-ris sa-lú-te gaudé-re : et,

glo-ri-ó-sa be-á-tæ Ma-rí-æ semper Vírg-inis intercessi-ó-ne,

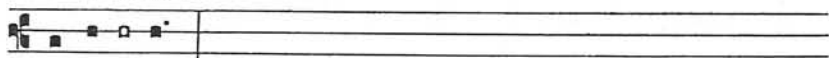
/ flexio

2

a præ-sénti li-be-rá-ri tri-stí-ti-a; et æ-tér-na pérfru-i

1 / elevatio

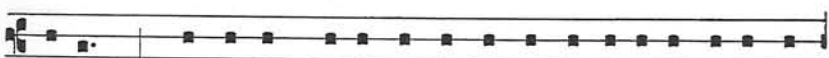
læ-tí-ti-a :

3. Conclusio

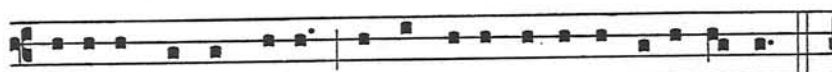
Conclusiones longæ eisdem legibus obediunt; sed ultima incisio clausula propria utitur :

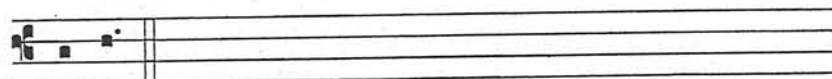
Per (e-úndem) Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um

tu-um, qui te-cum vi-vit et regnat in u-ni-tá-te (e-iúsdem)

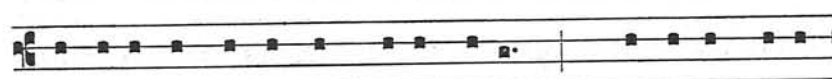

Spí-ri-tus Sancti, De-us, per ómni- a sǎ-cu-la sǎ-cu-ló- rum.

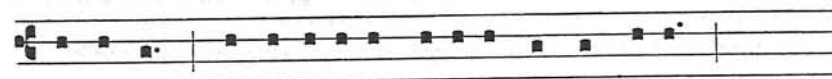

R̃. Amen.

Alia conclusio :

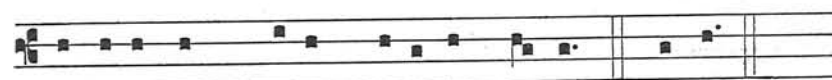

Qui vi-vis et regnas cum De-o Patre (vel: Qui te-cum vi-vit

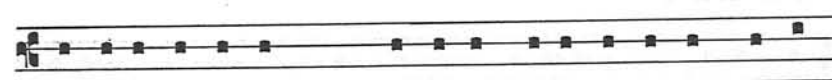

et regnat) in u-ni-tá-te Spí-ri-tus Sancti, De-us, etc.

Conclusiones breves (ad memorias) :

Per (e-úndem) Christum Dómi-num nostrum. R̃. Amen.

Qui vi-vis et regnas (vel : Qui te-cum vi-vit et regnat) per óm-

ni- a sǎ-cu-la sǎ-cu-ló- rum. R̃. Amen.

B. Tonus simplex

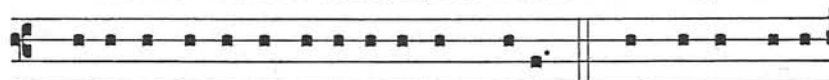
Hic tonus adhibetur ad Horas minores, et quotiescumque aliquæ aliæ Orationes quæ non sunt de corpore Officii cantandæ sunt.

1. Ante Orationem

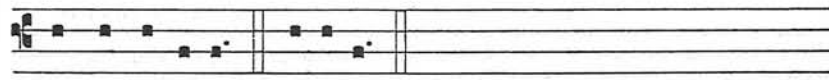

Dómi-nus vo-bíscum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu-o. O-rémus.

In choro Monialium et Sororum, loco *Dóminus vobíscum*, dicitur :

Ÿ. Dómi-ne, ex-áudi o-ra-ti-ó-nem me-am. R̃. Et clamor me-us

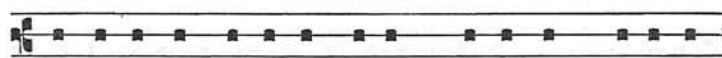

ad te vé-ni-at. Orémus.

2. Corpus Orationis

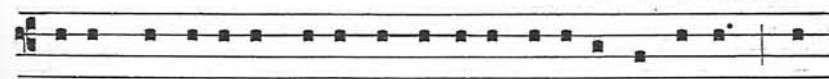
N. B. In libris cantus et Missali flexio signo ꝛ, elevatio vero duplici puncto (:) significatur.

Flexio unico accentu constat ; elevatio vero unico accentu cum duabus syllabis præparationis :

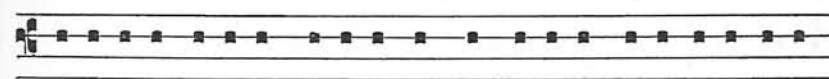

C oncé-de nos fámu-los tu-os, quæ-sumus, Dómi-ne

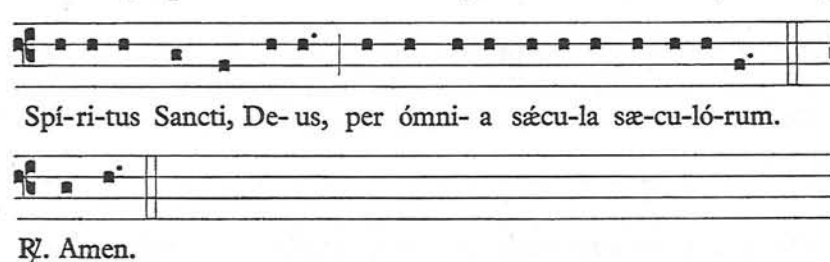
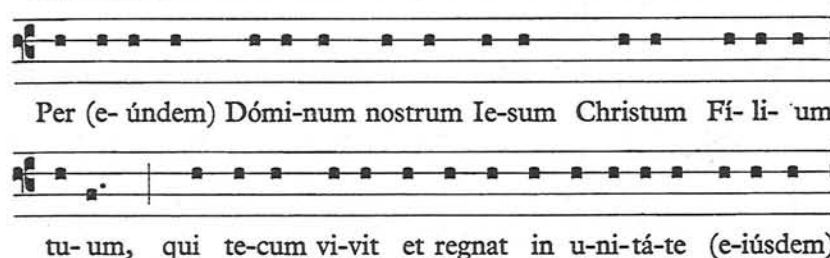
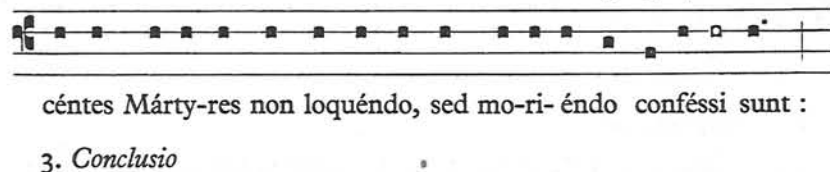
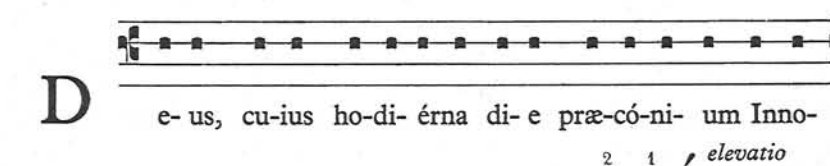
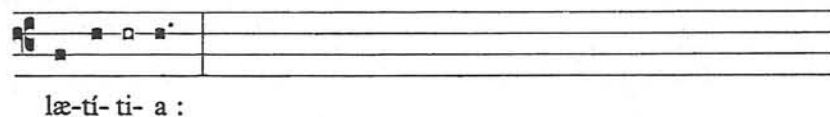
2 1 / elevatio

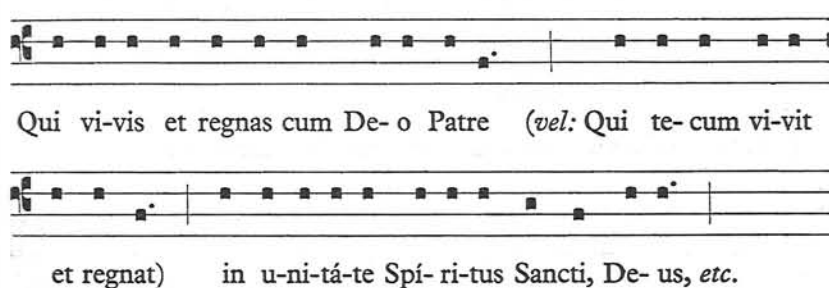
De-us, perpé-tu-a mentis et córpo-ris sa-lú-te gaudé-re : et,

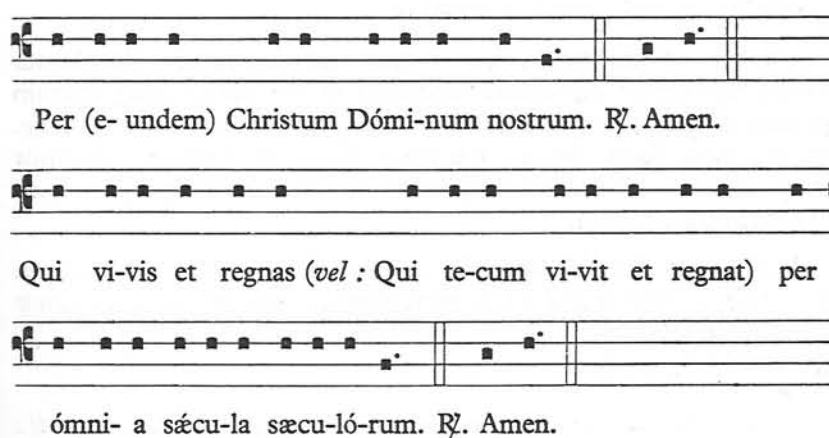
glo-ri-ó-sa be-á-tæ Ma-rí-æ semper Virgi-nis intercessi-ó-ne,

Alia conclusio :

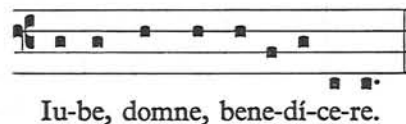

Conclusiones breves :

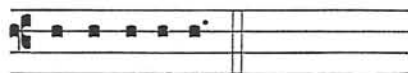

§ IV. TONUS LECTIONIS

1. Ad petendam benedictionem :

Ante prandium vel cenam, et infra Lectionem in collatione, dicatur :

Be-ne-dí-ci-te.

Tonus Benedictonis constat duabus clausulis unius accentus :

Be-ne-dic-ti-ó-ne perpé-tu-a be-ne-dí-cat nos Pa-ter æ-tér-nus.

2. Tono Lectionis cantantur Lectiones in Officio et in Missa, Martyrologium et Lectiones in mensa.

3. Lectiones dividuntur per versus aut sententias. Regulariter versus, pro tenore verborum, subdivitur in tres partes : post quarum primam fit *flexa*, post secundam *mediatio*, et post tertiam *terminatio*. Si sententia fuerit brevis, omittitur *flexa*; si brevior, omittitur etiam *mediatio*. Si autem longior fuerit, tunc iterari possunt *flexa* et *mediatio* alternatim.

N.B. In *Officio Hebdomadæ Sanctæ*, non autem in Missali et Breviario, divisio textus ad cantum adaptata est, ita ut ad signum τ *flexa*, ad duplex punctum (:) *mediatio*, ad simplex punctum (.) *terminatio* cantanda sit.

4. *Mediatio unico accentu constat, cum duabus syllabis præparationis :*

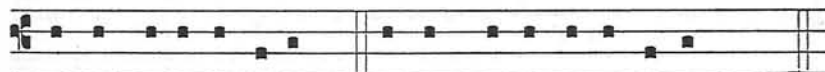
		<i>flexa</i>				2		1			
Ecce vénio	ci-	to,	et merces	me-	a	me-cum	est,				
Nullus stabit	contra	vos:...	quam calca-	tú-	ri	e-	stis,				
...qui evangelízas	Si-	on : ...	qui evangeli-	zas	Ie-	rú-	sa-	lem :			
			...de ra-	dí-	ce	Ies-	se,				
				In	Hi-	spá-	ni-	a :			
				Et	á-	li-	bi :				

5. *Terminatio unico accentu constat, cum una syllaba præparationis :*

	1		/	
gráti-	a	ple-	na.	
translátus	ad	tú-	mu- lum.	
fi-li-	is	Is-	ra- el.	
misé-	ri-	cors	est.	
et	non	á-	li- us.	
Ie-	sus	Chri-	stus.	
a-	pud	te	est.	

Terminatio fit :

a) ad quodcumque simplex punctum (.) :

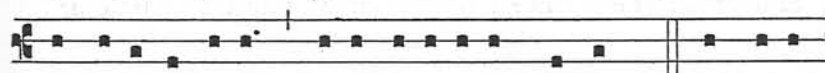

Hæc est ca-térva re-gá-lis. De hoc cho-ro Iu-das egréssus est.

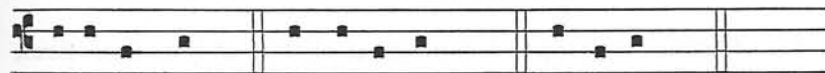

Iu-das, inquit, Isca-ri-ó-tes.

b) ad duplex punctum (:) orationem rectam indicans :

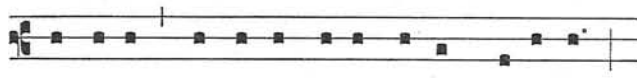

In di-é-bus il-lis : di-xit I-sa-í-as prophé-ta : Hæc di-cit

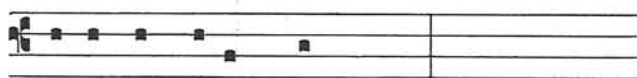

Dómi-nus De-us : Et di-xit ad me : Et respóndit :

Si sententia quæ orationem rectam præcedit aut sententia quæ refertur est nimis brevis, v.g. unius tantum accentus, sententiæ sequenti aut præcedenti iungi potest :

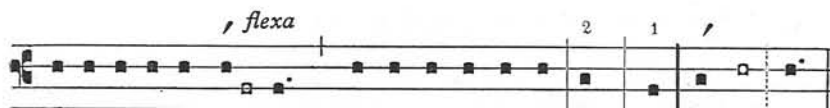

Et a- it : Gérmi-net terra herbam vi-réntem...

Di-xítque De-us : Fi-at lux.

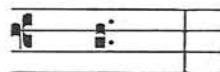
6. *Terminatio interrogativa unico accentu constat, cum duabus syllabis præparationis :*

Quid est homo
quia magnificas e- um, ꝛ aut quid appónis
erga e- um cor tú- um?

Numquid
non est Deus in Isra-el, ꝛ ut eátis ad consu-
léndum Beélzebub de- um A-cha- ron?
Quare de vulva e- du- xí-sti me?

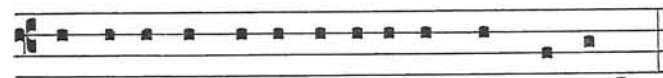
Si interrogatio una tantum syllaba constat, clausula contrahitur :

Quæ?

In sententia interrogativa non fit mediatio, sed tantum flexa, si sententia longior est; deinde ad punctum interrogativum (?) fit terminatio interrogativa.

Si autem non agitur de interrogatione directa, etsi punctum interrogativum habetur in fine, terminatione communi absolvitur :

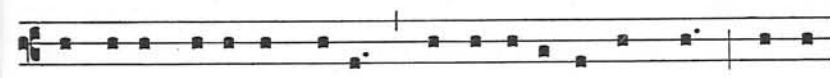

...et nemo ex vo-bis intérró-gat me, Quo va-dis?

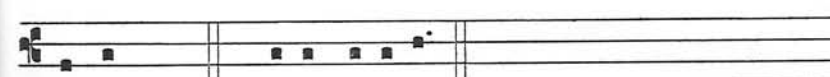
7. *Finis Lectionum*

Tu autem, Dómi-ne, ꝛ mi-se-ré-re nostri. R̃. De- o grá-ti- as.

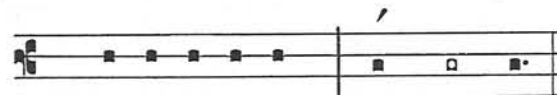

Hæc di-cit Dómi-nus De-us : ꝛ Conver-tími-ni ad me : et sal-

vi é-ri-tis. R̃. De- o grá-ti- as.

Quando Lectio non terminatur per *Tu autem*, neque per *Hæc dicit*, tunc finis cantatur flectendo ad ipsum accentum ultimum uno semitono :

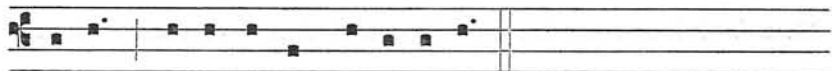
Dicit Dóminus om-	ní-	po-	tens.
in sempi-	tér-		num.
filiis	Is-	ra-	el.
conver-	sá-	tus	est.
ab omni ópere quod pa-	trá-		rat.

§ V. TONUS EPISTOLÆ

1. In cantu Epistolæ non fit flexa, sed tantum mediatio in medio versus, si locus est, et terminatio in fine. Etsi mediationes non iterantur in eodem versu, initia, puta : *Fratres, Carissimi, In diebus illis*, non impediunt quominus fiat in eadem sententia mediatio.

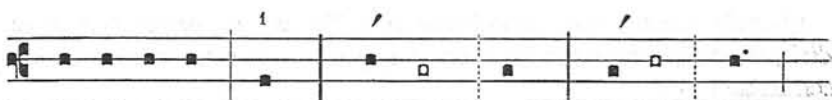

Ca-ris-si-mi : omne quod na-tum est ex De-o... In di-é-bus

il-lis : e-rat vir in Ba-by-ló-ne...

2. *Mediatio duplici accentu constat cum una syllaba præparationis :*

beá-	ti	Pau- li	a-	pó-sto-	li
ad nostram	doc-	trí-	nam	scripta	sunt
...secún-	dum	Ie-	sum	Chri-	stum
Quod si spí-	ri-	tu	du-	cí-mi-	ni
	Vox	qui- dem	vox	Ia-cob	est
...Ierúsa-	lem	lí-	be-	ra	est
in pópulo ho-	no-	ri-	fi-	cá-	to
ad e-	um	ex-	tra	ca-	stra

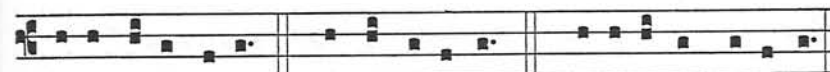
3. *Terminatio duplici accentu constat :*

Léctio	A- mos	pro-	phé-	tæ.
	ad	Ro-	má-	nos.
	ad	Co-	rín-thi-	os.
glória Dómini	su- per	te	or- ta	est.
	in	Ie-	rú-sa-	lem.
	spem	non	ha-	bent.
in-	vén- tus	est	iu-	stus.
círcuit	quæ-rens	quem	dé-vo-	ret.
mílli-	a	si-	gná-	ti.

Terminatio fit :

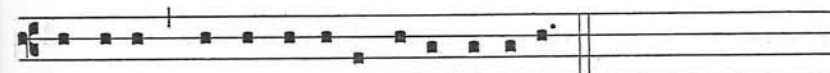
a) ad quodcumque simplex punctum (.) ;

b) ad duplex punctum (:) orationem rectam indicans :

Di-xit autem e- is : qui et di-xé-runt : mi-rabántur, di-céntes :

Si sententia quæ orationem rectam præcedit aut sententia quæ refertur est nimis brevis, v.g. unius tantum accentus, sententiæ sequenti aut præcedenti iungi potest :

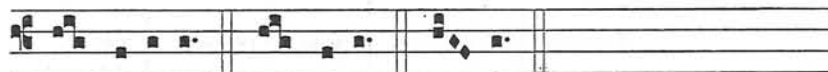
Et a- it : Ecce ví-de- o cæ-los a-pértos...

Quæ respóndit : Recte. Qui respóndit : Sub pri-no.

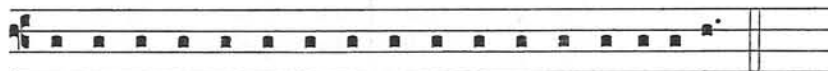
c) iuxta sensum verborum, etiam alibi terminationem facere licet.

Si versus, vel etiam secunda pars versus, brevior est, clausula finalis contrahitur.

ad Gá-la-tas. ad Ti-tum. Ab-sit.

4. *Terminatio interrogativa* fit deprimendo tenorem in *mi*, et elevando ultimam syllabam in *fa* :

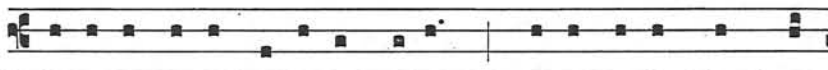
Mulierem fortem quis invé-ni-et?
Dómine, si in témpore hoc restitues regnum Isra-el?
Laudo vos?

In sententia interrogativa mediationem facere licet, iuxta sensum verborum :

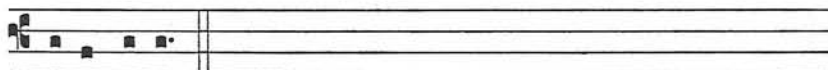

Qua-re di-cunt in pó-pu-lis: U-bi est De-us e-ó-rum?
Si De-us pro no-bis, quis contra nos?

Si autem non agitur de interrogatione directa, etsi punctum interrogativum habetur in fine, terminatione communi absolvitur :

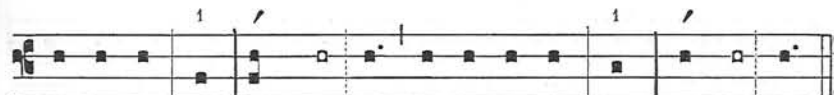
audí-vit vo-cem di-céntem si-bi: Saule, Saule, quid me

perséque-ris?

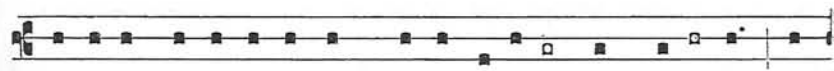
5. *Modulatio finalis* dividitur in duas clausulas per brevem pausam distinctas.

Ambæ clausulæ unico accentu constant, cum una syllaba præparationis :

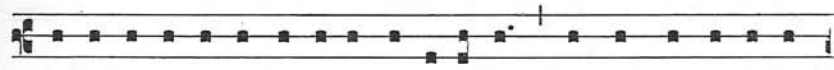

Tu autem i-	dem	ip-	se	es,	et anni tui non	de-	ff-	ci-	ent.
Sed in-	du-	í-	mi-	ni	Dóminum Ie-	sum	Chri-	stum.	
qui præ-	pa-	rá-	vit		viam tu-	am	an-	te	te.
In Chri-	sto	Ie-	su		Dó-mi-	no	no-	stro.	
di-	cit	Dó-mi-	nus		om-	ní-	po-	tens.	

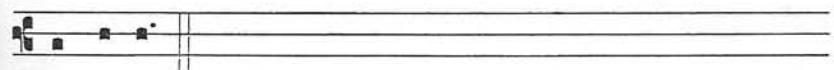
Modulatio finalis non impedit, quominus ante ipsam in eadem sententia fiat mediatio :

Id-e-o sta-bi-lí-ta sunt bo-na il-lí-us in Dómi-no, et

e-le-emó-sy-nas il-lí-us e-narrá-bit omnis ecclé-si-a

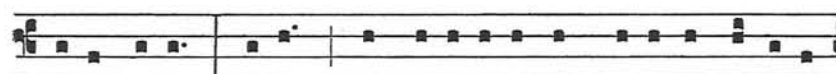
sanctó-rum.

6. *Exempla Epistolarum*

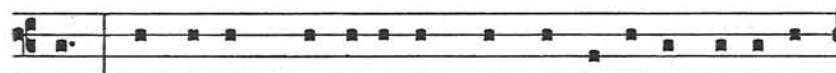
De Communi unius Virginis non Martyris.

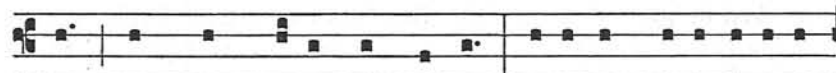
L écti-o e-písto-læ be-á-ti Pauli a-pósto-li ad

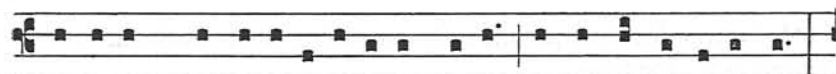
Co-rínthi- os. Fratres : Qui glo-ri- á-tur, in Dómi-no glo-ri- é-

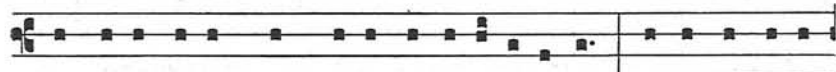
tur. Non e-nim qui se- ípsum comméndat, il-le pro-bá-tus

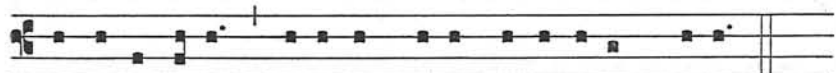
est : sed quem De- us comméndat. U-ti-nam susti-ne-ré-tis

mó-di-cum quid insi-pi- énti- æ me- æ, sed et supportá-te me :

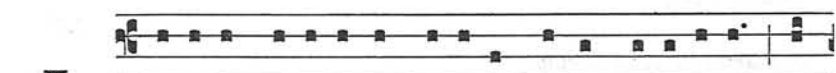

Æmu-lor e-nim vos De- i æmu-la-ti-ó-ne. Despóndi e-nim

vos u-ni vi-ro, vírgi-nem castam exhi-bé-re Christo.

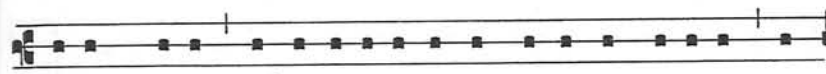
De Communi unius Doctoris.

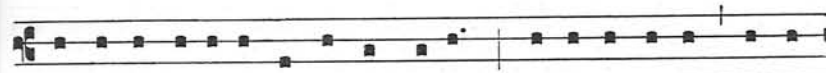
L écti- o e-pístolæ be- á-ti Pau-li Apóstoli ad

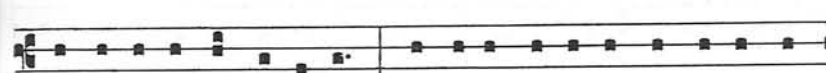
Timóthe- um. Ca- ríssime : Te- stí- fi- cor co- ram De- o et

Ie-su Christo, qui iu-di-ca-tú-rus est vi-vos et mórtu- os, per

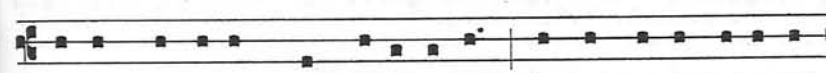
advéntum ipsí- us et regnum e-ius : præ-di-ca verbum, insta

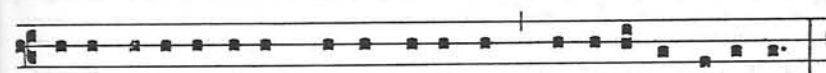
opportú-ne, importú-ne : Argu-e, óbsecra, incre-pa in

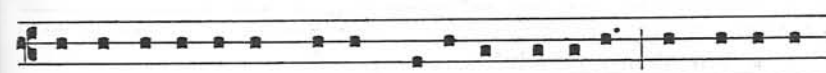
omni pa-ti- énti- a et doctrí-na. E-rit e-nim tempus, cum

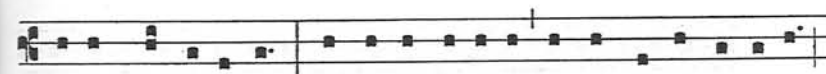
sa-nam doctrí-nam non susti-né-bunt, sed ad su- a de-si-dé-

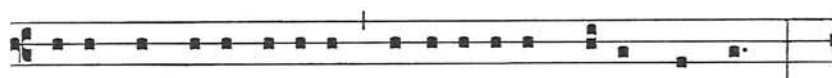
ri- a co- a-cervábunt si-bi ma-gístros, pru-ri- éntes áuri-bus,

et a ve-ri- tá- te qui-dem audí- tum a-vértent, ad fá-bu- las

autem converténtur. Tu ve-ro ví-gi- la, in ómni-bus la-bó-ra,

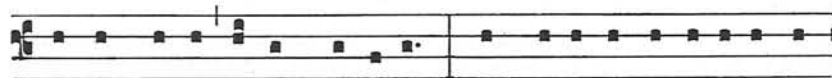
opus fac Evange-listæ, mi-nisté-ri-um tu-um imple.

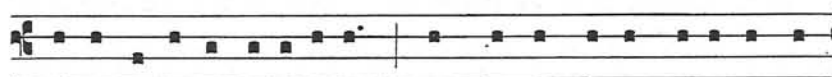
Sóbri-us esto. Ego e-nim iam de-lí-bor, et tempus re-so-

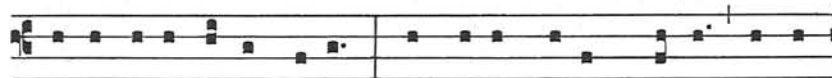
lu-ti-ó-nis me-æ instat. Bonum certámen certá-vi, cursum

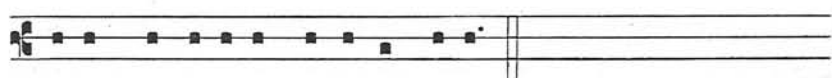
consummá-vi, fi-dem servá-vi. In ré-liquo re-pó-si-ta est

mi-hi co-ró-na iustí-ti-æ, quam reddet mi-hi Dómi-nus in

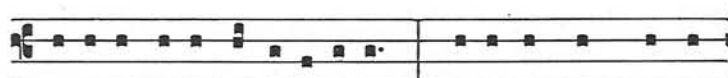

il-la di-e iustus iudex : Non so-lum autem mi-hi, sed et

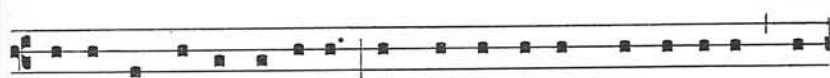

i-is qui dí-li-gunt advéntum e-ius.

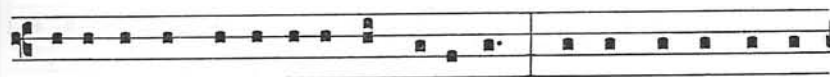
De Communi unius Confessoris non Pontificis.

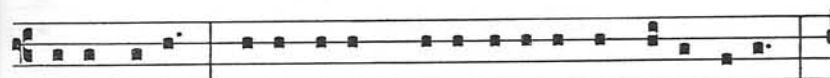
L écti-o libri Sa-pi-énti-æ. Be-á-tus vir, qui in-

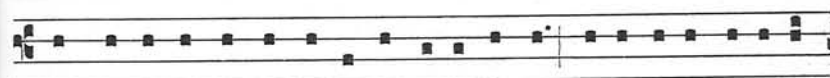
véntus est si-ne má-cu-la : et qui post aurum non áb-i-it, nec

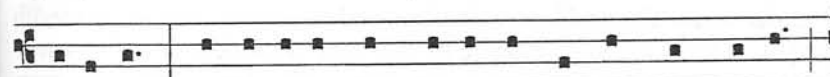
spe-rá-vit in pe-cú-ni-a et the-sáuris. Quis est hic, et laudá-

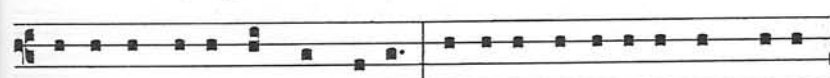
bimus e-um? Fe-cit e-nim mi-ra-bí-li-a in vi-ta su-a.

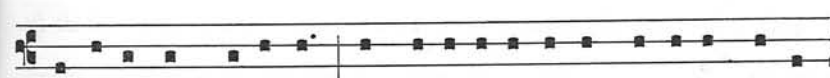
Qui pro-bá-tus est in il-lo et perféctus est, e-rit il-li gló-ri-a

æ-térna. Qui pó-tu-it tráns-gre-di et non est transgréssus :

fá-ce-re ma-la et non fe-cit : Id-e-o sta-bi-lí-ta sunt bona

il-lí-us in Dómi-no, et e-le-emó-sy-nas il-lí-us e-nar-

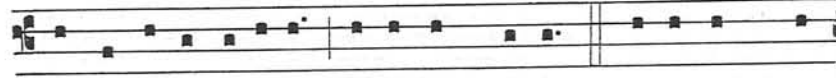
rá-bit omnis ecclé-si-a sanctó-rum.

§ VI. TONUS EVANGELII

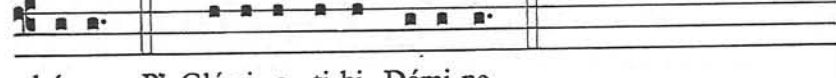
I. Initia

Dómi-nus vo-bís-cum. R̃. Et cum spí-ri-tu tu-o. Sequénti-a

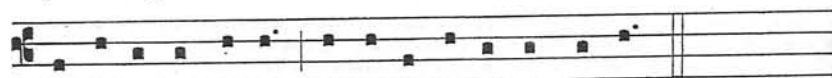

sancti e-vangé-li-i se-cúndum Lu-cam. se-cúndum Mat-

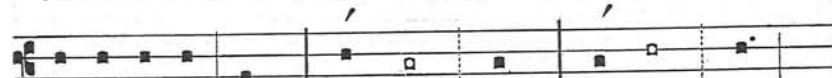
thæ-um. R̃. Gló-ri-a ti-bi, Dómi-ne.

2. In cantu Evangelii non fit flexa, sed tantum mediatio in medio versus, si locus est, et terminatio in fine. Etsi mediationes non iterantur in eodem versu, initia, puta : *In diēbus illis, In illo témpore*, non impediunt quominus fiat in eadem sententia mediatio.

In il-lo témpo-re : loquente Ie-su ad turbas...

3. Mediatio duplici accentu constat cum una syllaba præparationis :

Sequéntia sanc-	ti	E-	van-	gé- li-	i
cu-	In	il-	lo	tém-po-	re
Loquén-	i	no-	men	Ná- za-	reth
A-	te	Ie- su	ad	tur-	bas
Hosán-	men	di-	co	vo-	bis
	na	fi- li-	o	Da-	vid

4. Terminatio unico accentu constat :

At illi di-	xé-	runt :
qui regat pópulum meum	Is- ra-	el.
In Béthlehem	Iu-	dæ.
Et	di-	xit :

Terminatio fit :

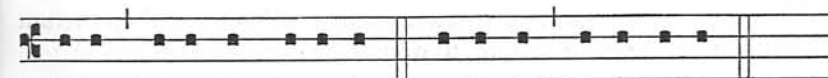
a) ad quodcumque simplex punctum (.) ;

b) ad duplex punctum (:) orationem rectam indicans :

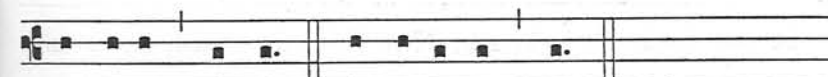

Di-xit autem e- is Ie-sus : Di-xé-runt ergo e- i :

Si sententia quæ orationem rectam præcedit aut sententia quæ refertur est nimis brevis, v.g. unius tantum accentus, sententiæ sequenti aut præcedenti iungi potest :

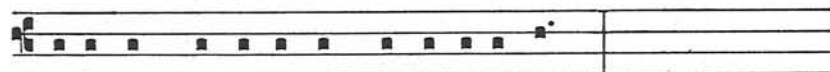
A-it : Ego vox clamántis... Respóndit : Il-le homo...

Et di-xit : Non sum. Et respóndit : Non.

c) iuxta sensum verborum, etiam alibi terminationem facere licet.

5. *Terminatio interrogativa* fit deprimendo tenorem in *mi*, et elevando ultimam syllabam in *fa* :

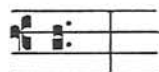

Ubi est qui na-tus est Rex Iudæ-ó-rum?

E-li-as es tu?

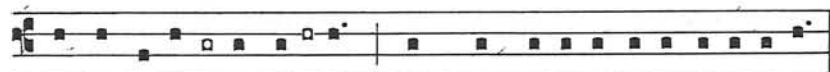
Cu-ius fí-li-us es?

Si interrogatio una tantum syllaba constat, clausula contrahitur :

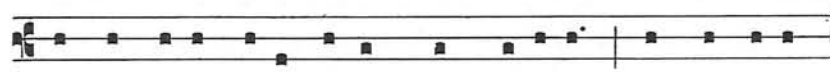
Quæ?

In sententia interrogativa mediationem facere licet, iuxta sensum verborum :

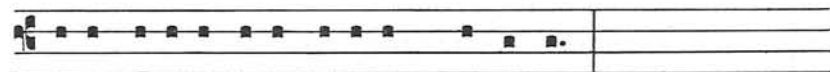

Aut si pe-tí-e-rit o-vum : numquid pórrí-get e-i scorpi-ónem?
... vo-cat e-um Dóminum, quómo-do fí-li-us eius est?

Si autem non agitur de interrogatione directa, etsi punctum interrogativum habetur in fine, terminatione communi absolvitur :

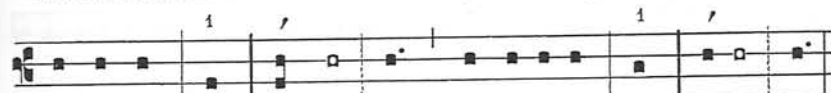
Et non di-xit e-i Ie-sus, Non mó-ri-tur : sed, Sic e-um

vo-lo mané-re donec vé-ni-am, quid ad te?

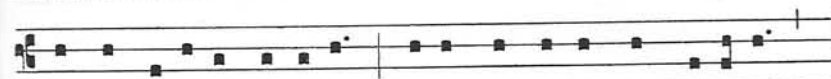
6. *Modulatio finalis* dividitur in duas clausulas per brevem pausam distinctas.

Ambæ clausulæ unico accentu constant, cum una syllaba præparationis :

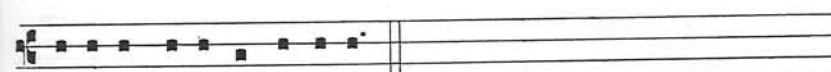

dabit spí- de qua na-tus oporté- Qui-a vi-	tum est bat di	bo- Ie- e- Dó-mi-	num sus, um num,	petén- qui vocá- a mórtuis et hæc di-	ti- tur re- xit	bus Chri- súrge- mi-	se. stus. re. hi.
---	-------------------------	----------------------------	---------------------------	--	--------------------------	-------------------------------	----------------------------

Modulatio finalis non impedit, quominus ante ipsam in eadem sententia fiat mediatio :

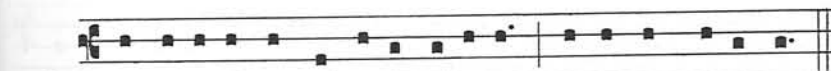
Et vos estó-te pa-rá-ti : qui-a qua ho-ra non pu-tá-tis,

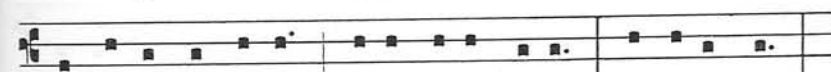
Fí-li-us hó-mi-nis vé-ni-et.

7. *Exempla Evangeliorum*

In festo S. Ioannis Ap. et Ev.

Sequénti-a sancti e-vangé-li-i se-cúndum Io-ánnem.

In il-lo témpo-re : Di-xit Iesus Petro : Séque-re me.

Convérſus Petrus, vi-dit illum diſcí-pu-lum, quem di-li-gébat

Ie-sus, ſe-quén-tem, qui et re-cúbu-it in cena ſuper pectus

e-ius et di-xit, Dómine, quis eſt qui tradet te? Hunc ergo

cum vi-díſſet Petrus, di-xit Ie-su : Dómi-ne, hic autem quid?

Di-cit e- i Ie-sus : Sic e-um vo-lo mané-re, donec vé-ni- am,

quid ad te? Tu me séque-re. Exí-it ergo ſermo iſte

inter fratres, qui- a di-ſcípu-lus ille non mó-ri-tur. Et non

di-xit e- i Ie-sus, Non mó-ri-tur : ſed, Sic e-um vo-lo

mané-re, donec vé-ni- am, quid ad te? Hic eſt diſcí-pu-lus

il-le qui testi-mó-ni- um pérhi-bet de his, et ſcripsit hæc :

Et ſcimus, qui- a ve-rum eſt testi-mó-ni- um e- ius.

De communi unius Confessoris non Pontificis.

Sequén-ti- a ſancti e-vangé-li- i ſe-cúndum Lu-cam.

In il-lo témpo-re : Di-xit Ie-sus diſcí-pu-lis ſu- is : Sint

lumbi veſtri præ-cíncti, et lu-cérnæ ardéntes in má-nibus

veſtris, et vos ſími-les homí-ni-bus exſpectánti-bus dómi-num

ſu-um, quando re-vertá-tur a núpti- is : ut, cum véne-rit

et pulſá-ve-rit, conféſtim a-pé-ri- ant e- i. Be-á- ti ſervi il-

li, quos, cum vé-ne-rit dómi-nus, invé-ne-rit vi-gi-lántes :

Amen di-co vo-bis : quod præ-cínget se, et fá-ci-et il-los

discúmbe-re, et tránsi-ens mi-nistrá-bit il-lis. Et si vé-ne-rit

in se-cúnda vi-gi-li-a et si in tér-ti-a vi-gi-li-a vé-ne-rit,

et i-ta invé-ne-rit : be-á-ti sunt servi il-li. Hoc autem

sci-tó-te, quó-ni-am, si sci-ret pa-terfamí-li-as qua ho-ra

fur ve-ní-ret, vi-gi-lá-ret ú-tique et non sí-ne-ret pérfo-di

domum su-am. Et vos estó-te pa-rá-ti : qui-a, qua ho-ra

non pu-tá-tis, Fí-li-us hó-mi-nis vé-ni-et.

De communi unius Doctoris.

Sequénti-a sancti e-vangé-li-i se-cúndum Matthæ-um.

In il-lo témpo-re : Di-xit Ie-sus discí-pu-lis su-is : Vos es-

tis sal terræ. Quod si sal e-va-nú-e-rit, in quo sa-li-é-tur?

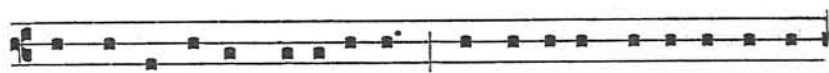
Ad ní-hi-lum va-let ultra, ni-si ut mit-tá-tur fo-ras et con-

culcé-tur ab homí-ni-bus. Vos es-tis lux mundi. Non po-est

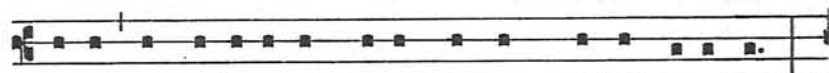
cí-vi-tas abscondi supra montem pó-si-ta : neque accéndunt

lu-cérnam et ponunt e-am sub mó-di-o, sed super cande-lá-

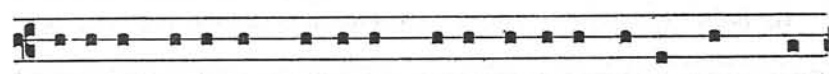
brum, ut lú-ce-at ómni-bus qui in domo sunt. Sic lú-ce-at

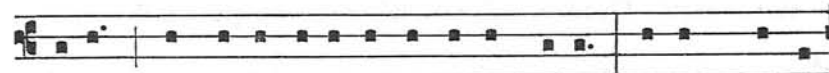
lux vestra co-ram homí-ni-bus : ut ví-de-ant ó-pe-ra vestra

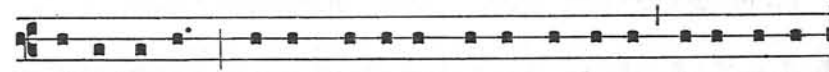
bo-na, et glo-rí-fi-cent Patrem vestrum, qui in cæ-lis est.

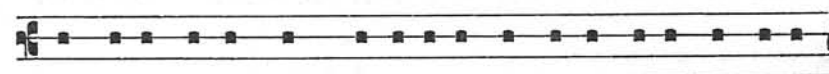
No-lí-te pu-tá-re, quó-ni-am ve-ni só-lve-re le-gem aut pro-

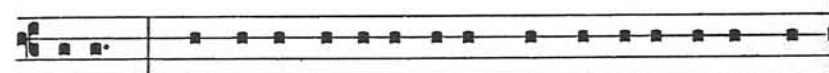
phé-tas. Non ve-ni só-lve-re, sed ad-implé-re. Amen, quippe

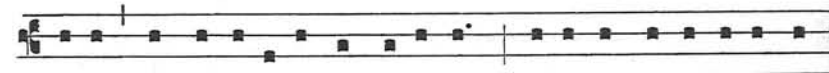
di-co vo-bis : do-nec trán-se-at cæ-lum et terra, io-ta u-num

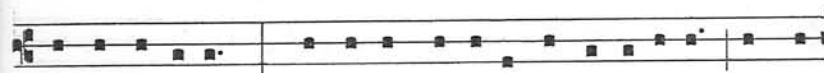
aut unus a-pex non præ-ter-í-bit a le-ge, donec ómni-a

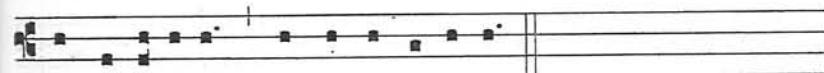
fi-ant. Qui ergo só-lve-rit unum de mandá-tis is-tis mí-

nimis, et do-cú-e-rit sic hó-mi-nes, mí-nimus vo-cá-bi-tur in

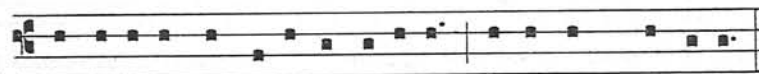

regno cæ-ló-rum. Qui autem fé-ce-rit et do-cú-e-rit, hic ma-

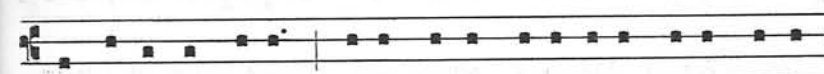

gnus vo-cá-bi-tur in regno cæ-ló-rum.

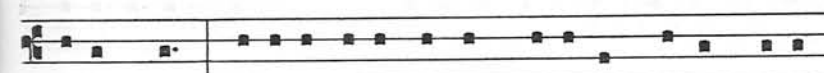
De communi unius Virginis non Martyris.

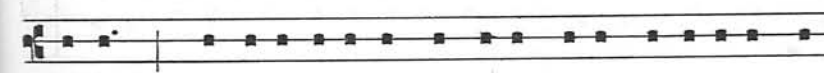
Sequénti-a sancti e-vangé-li-i se-cúndum Matthæ-um.

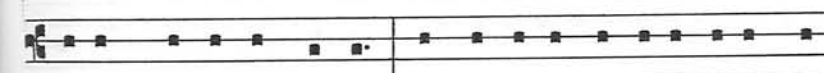
In il-lo témpo-re : Di-xit Ie-sus discí-pu-lis su-is pa-rá-

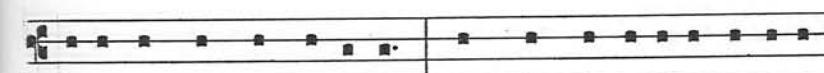
bo-lam hanc : Sí-mi-le e-rit regnum cæ-ló-rum de-cem virgí-

ni-bus : quæ acci-pi-éntes lámpades su-as, ex-i-é-runt ób-

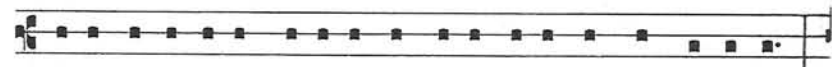
vi-am sponso et sponsæ. Quinque autem ex e-is e-rant fá-

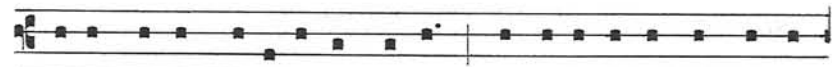
tu-æ, et quinque pru-déntes : Sed quinque fá-tu-æ, accéptis

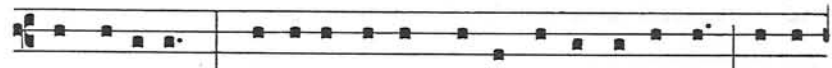
lampá-di-bus, non sumpsé-runt ó-le-um se-cum : Pru-déntes

ve-ro acce-pé-runt ó-le-um in va-sis su-is cum lampá-di-bus.

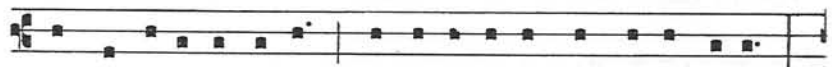
Mo-ram autem fa-ci-énte sponso, dormi-ta-vé-runt omnes et

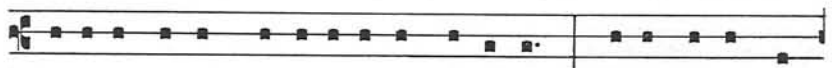
dormi-é-runt. Mé-di-a autem nocte clamor factus est : Ecce

sponsus ve-nit, ex-í-te óbvi-am e-i. Tunc surre-xé-runt

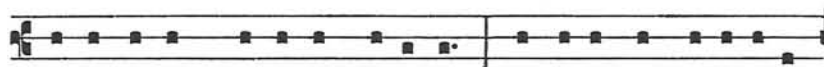
omnes vírgi-nes il-læ, et orna-vé-runt lámpa-des su-as.

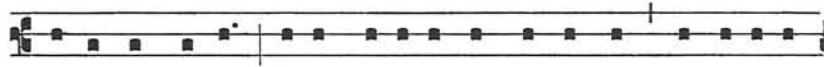
Fá-tu-æ autem sa-pi-énti-bus di-xé-runt : Da-te no-bis de

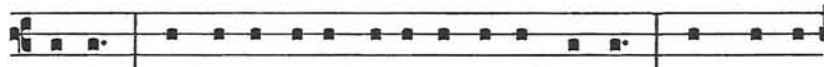
ó-le-o vestro : qui-a lámpa-des nostræ exstinguúntur.

Respondé-runt pru-déntes, di-céntes : Ne forte non suffí-ci-at

no-bis et vo-bis, i-te pó-ti-us ad vendén-tes, et émi-te

vo-bis. Dum autem i-rent éme-re, ve-nit sponsus : Et quæ pa-

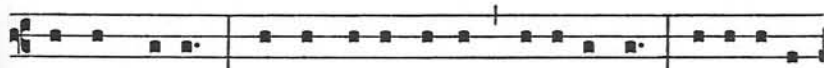
rá-tæ e-rant, intra-vé-runt cum e-o ad núpti-as, et clausa

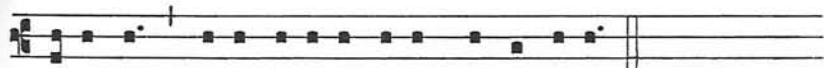
est iánu-a. No-víssime ve-ro vé-ni-unt et ré-liquæ vírgi-nes,

di-céntes : Dómi-ne, Dómi-ne, á-pe-ri no-bis. At il-le re-

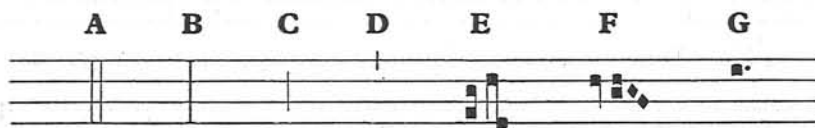

spóndens, a-it : Amen di-co vo-bis, nés-ci-o vos. Vi-gi-lá-te

í-taque, qui-a nescí-tis di-em neque ho-ram.

DE SIGNORUM USU

1. Binæ virgulæ A claudunt vel cantum ipsum vel eius partem principalem.
2. Divisio seu pausa maior vel distinctionis B fit in ultimis vocibus cursum moderate tardando, et spiritum plene reficiendo.
3. Pausa minor, idest subdistinctionis, C dat locum paulisper immorandi, ac simul breviter respirandi copiam.
4. Pausa minima D in morula vocis constat, sinitque, si opus sit, aerem haustu brevissimo renovare.
5. Spatium unius notæ E distinctionis neumarum signum est.
6. Ubi occurrit notula caudata F, quam excipit aliqua neuma sibi subiecta, locus datur ampliori quidem moræ, nulli vero respirationi.
7. Punctum (.) G eam quam immediate sequitur notam esse protrahendam significat.
8. Signum b notam Si uno semitono usque ad lineæ finem deprimit, nisi prius signo h evictum fuerit.
9. Asteriscus * initio cantus positus intonationis finem indicat.

AD COMPLETORIUM

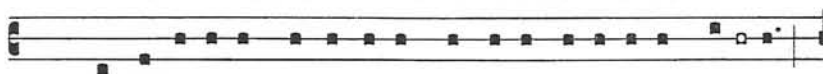
PSALMI ET CANTICUM

DOMINICA

Extra tempus paschale

Tempore paschali

Ps. 4. Cum invocá-rem, ex-audí-vit me De-us iustí-ti-æ me-æ : *

in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tásti mi-hi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem et queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt : Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine : * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Psalmus 90

Qui habitat in adiutorio Altissimi, * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicit Domino : Susceptor meus es tu et refugium meum : * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * et a verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi : * et sub pennis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius : * non timebis a timore nocturno,

A sagitta volante in die, et negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, et dæmonio meridiāno.

Cadent a latere tuo mille, et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis : * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea : * Altissimum posuisti refugium tuum.

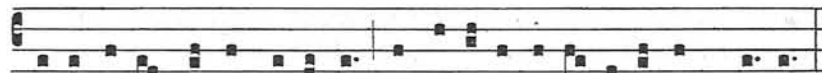
Non accedet ad te malum : * et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem et basiliscum

Extra tempus paschale, antiphona :

Mi-se-ré-re mi-hi, Dómi-ne, et exáudi o-ra-ti-ó-nem me-am.

Tempore paschali, antiphona :

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Eodem tono canuntur psalmi dominicæ sub antiphonis Complēti sunt, Natus est, Ecce Virgo, Christus factus est; item sub antiphona Lux de luce, sed cum differentia VIII c.

ambulabis : * et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum : * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum : et cum ipso sum in tribulatione : * eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replēbo eum : * et ostendam illi salutāre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini :

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

FERIA SECUNDA

Extra tempus paschale

Ant.

VIII G

S

alvum me fac.

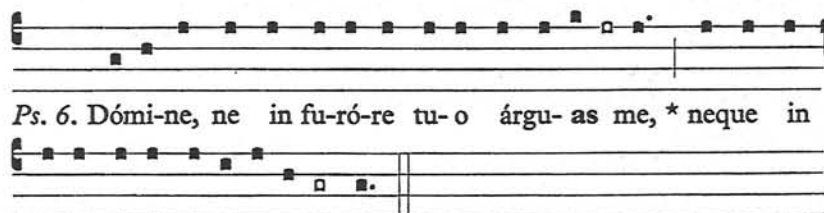
Tempore paschali

Ant.

VIII G

A

l- le- lú- ia.

Miserere mei, Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbata sunt ossa mea.

Et ánima mea turbata est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convertere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ⁊ lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbatus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me, omnes qui operámini iniquitatem : * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei : * convertantur et erubescant valde velociter.

Psalmus 7, i

Dómine, Deus meus, in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequentibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7, ii

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi conversi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis : * sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustitiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitatem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et incidit in foveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius : * et in vérticem ipsius iniquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustitiam eius : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dómine, Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in má-nibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimicis meis inánis.

Persequátur inimicus ánimam meam et comprehéndat, ⁊ et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

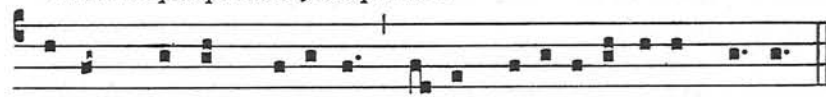
Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus iúdicat pópulos.

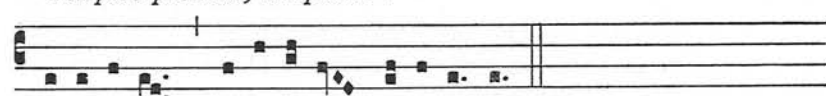
Iúdica me Dómine, secúndum iustitiam meam, * et secúndum innocentiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges iustum, * scrutans corda et renes, Deus.

Extra tempus paschale, antiphona :

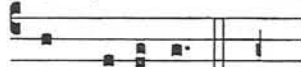

Tempore paschali, antiphona :

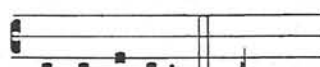

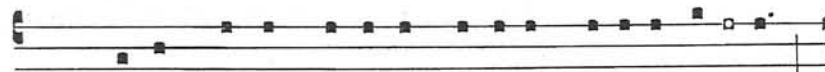
FERIA TERTIA

Extra tempus paschale

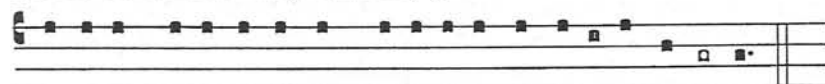
Ant.
VIII G
T u, Dómi-ne.

Tempore paschali

Ant.
VIII G
A l-le-lú-ia.

Ps. 11. Salvum me fac, Dómi-ne, quóni- am de-fé-cit san-ctus : *

quóni- am dimi-nú-tæ sunt ve-ri-tá-tes a fí-li- is hómi-num.

Vana locúti sunt unusquisque ad primum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt : Linguam nostram magnificábitur, et lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam inopum et gémitum páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciá-liter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos, et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * usquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * respice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte : *

nequándo dicat inimicus meus : Præválui advérsus eum.

Qui trébulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : et cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 15

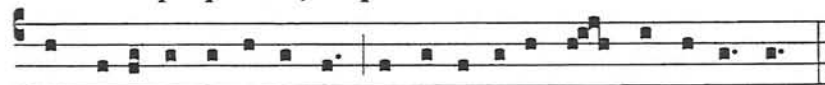
Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Extra tempus paschale, antiphona :

Tu, Dómi-ne, servá-bis nos, et custó-di-es nos in æ-tér-num.

Tempore paschali, antiphona :

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei : * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * etenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

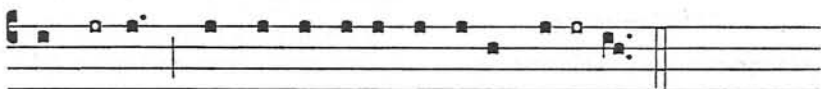
Notas mihi fecísti vias vitæ, et adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

FERIA QUARTA

Extra tempus paschale

Immít-tet. Ps. 33, i. Bene-dí-cam Dóminum in om-ni

tém-po-re : * semper laus e-ius in o-re me- o.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-cum : * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exau-dívit me : * et ex ómnibus tri-bulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumi-námini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-minus exau-dívit eum : * et de ómnibus tribulatióibus eius sal-vávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Psalmus 33, ii

Veníte, filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-tam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-num : * inquiré pacem, et persé-quare eam.

Oculi Dómini super iustos : * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exau-dívit eos : * et ex ómnibus tri-bulatióibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tri-buláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes iustórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non con-terétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ser-vórum suórum : * et non delín-quent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in vela-ménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exau-dísti oratióem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies : * annos eius usque in diem gene-ratióis et generatióis.

Pérmanet in ætérnum in con-spéctu Dei : * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Immíttet Ange-lus Dómi-ni in circú-i-tu timén-

ti- um e-um, et e-rí-pi- et e- os.

FERIA QUARTA T. P.

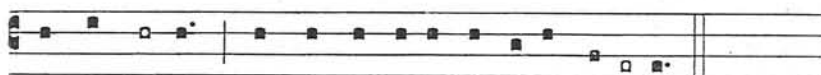
Tempore paschali

Ant.

VIII G

A

l-le-lú-ia. Ps. 33, i. Bene-dí-cam Dóminum in om-

ni témpo-re : * semper laus e-ius in o-re me- o.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-cum : * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exau-dívit me : * et ex ómnibus tri-bulatió nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illumi-námini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dó-minus exaudivit eum : * et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius : * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Psalmus 33, ii

Veníte, filii, audíte me : * tí-mórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vi-tam : * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super iustos : * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tri-bulatió nibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatió nes iustórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non con-terétur.

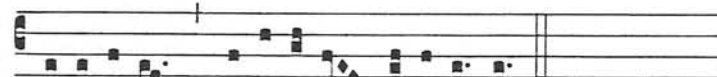
Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ser-vórum suórum : * et non delín-quent omnes qui sperant in eo.

Psalmus 60

Exáudi, Deus, deprecatió nem meam : * inténde oratió ni meæ.

Anti-phona

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǎcula : * prótegar in vela-ménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudivísti oratió nem meam : * dedísti hereditátem tíméntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies : * annos eius usque in diem gene-ratió nis et generatió nis.

Pérmanet in ætérnum in con-spéctu Dei : * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǎculum sǎculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

FERIA QUINTA

Extra tempus paschale

Ant.

VIII G

A

d-iú-tor me- us.

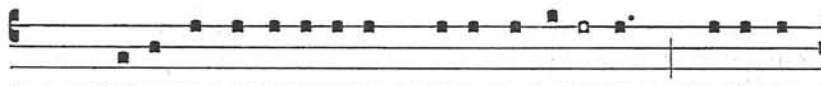
Tempore paschali

Ant.

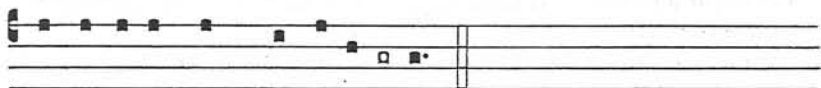
VIII G

A

l-le-lú-ia.

Ps. 69. De-us, in ad-iutó-ri-um me-um intén- de : * Dómi-ne,

ad adiu-vándum me festi- na.

Confundántur et revereántur,
* qui quærunť *ánimam meam*.

Avertántur retrórsim et eru-
béscant, * qui volunt *mihi mala*.

Avertántur statim erubescén-
tes, * qui dicunt mihi : *Euge,*
euge.

Exsúltent et læténtur in te
omnes qui quærunť te : * et
dicant semper : Magnificétur Dó-
minus : qui díligunt salutáre
tuum.

Ego vero egénus et pauper
sum : * Deus, *ádiuva* me.

Adiútor meus et liberátor meus
es tu : * Dómine, *ne moréris*.

Psalmus 70, i

In te, Dómine, sperávi, non
confúndar in *atérnum* : * in
iustitia tua libera me, et *éripe*
me.

Inclína ad me aurem tuam, *
et salva me.

Esto mihi in Deum protectó-
rem, ꝛ et in locum munítum : *
ut *salvum me fácias*,

Quóniam firmaméntum *me-*
um, * et refúgium *meum es* tu.

Deus meus, éripe me de manu
peccatóris, * et de manu contra
legem ágéntis et *iníqui* :

Quóniam tu es patiéntia mea,
Dómine : * Dómine, spes mea
a iuventúte *mea*.

In te confirmátus sum ex
útero : * de ventre matris *meæ*
tu es *protéctor meus*.

In te cantátio mea *semper* : *
tamquam prodígium factus sum
multis : et tu *ádiutor fortis*.

Repleátur os meum laude, ut
cantem glóriam tuam : * tota
die magnitúdinem tuam.

Ne proicias me in témpore
senectútis : * cum defécerit vir-
tus mea, ne *derelínquas* me.

Quia dixerunt inimíci mei *mi-*
hi : * et qui custodiébant *ánimam*
meam, consílium fecérunt in
unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, ꝛ
persequímini et comprehéndite
eum : * quia non est *qui erípiat*.

Deus, ne elongéris a me : *
Deus meus, in auxílium *meum*
réspice.

Psalmus 70, ii

Confundántur et deficiant de-
trahéntes *ánimæ meæ* : *
operiántur confusióne et pudóre
qui quærunť *mala mihi*.

Ego autem semper sperábo : *
et adiciam super omnem *laudem*
tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam
tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi littera-
túram, introibo in poténtias Dó-
mini : * Dómine, memorábor
iustítiæ tuæ *sólus*.

Deus, docuísti me a iuventúte
mea : * et usque nunc pronun-
tiábo mirabilia tua.

Et usque in senéctam et sé-
nium : * Deus, ne *derelínquas*
me,

Donec annúntiem bráchium

tuum * generatióni omni, quæ
ventúra est :

Poténtiam tuam et iustítiam
tuam, Deus, usque in altíssima,
quæ fecísti magnália : * Deus,
quis *símilis tibi*?

Quantas ostendísti mihi tribu-
latiónes multas et malas : ꝛ et
convérsus vivificásti me : * et
de abyssis terræ iterum *reduxísti*
me :

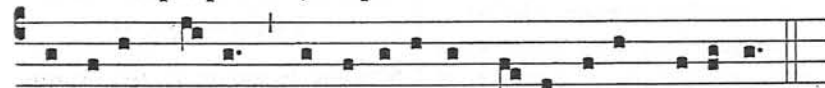
Multiplicásti magnificéntiam
tuam : * et convérsus consolátus
es me.

Nam et ego confitébor tibi in
vasis psalmi veritátem tuam : *
Deus, psallam tibi in cíthara,
Sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum
cantávero tibi : * et *ánima mea*,
quam *redemísti*.

Sed et lingua mea tota die me-
ditábitur iustítiam tuam : * cum
confúsi et revériti fúerint qui
quærunť *mala mihi*.

Extra tempus paschale, antiphona :

Adiú-tor me- us et li-be-rá-tor me- us esto, Dómi-ne.

Tempore paschali, antiphona :

Alle-lú-ia, alle-lú-ia, alle-lú-ia.

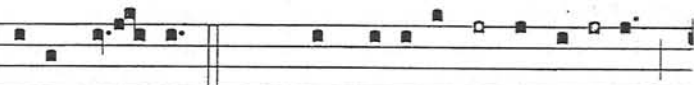
FERIA SEXTA

Extra tempus paschale

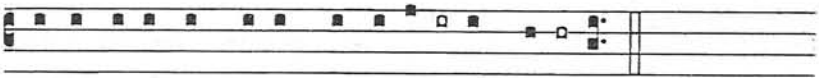
Ant.

VII d

V

o-ce me- a Ps. 76, i. ad Dóminum clamá- vi : *

vo-ce me- a ad De- um, et intén- dit mi- hi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum de- céptus.

Rénuit consolári ánima mea, ⁊ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigilias óculi mei : * turbátus sum et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proficiet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióne?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutatio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirábili- um tuórum,

Et meditabor in ómnibus opé- ribus tuis : * et in adinventi- bus tuis exercébor.

Psalmus 76, ii

Deus, in sancto via tua : ⁊ quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirábilia.

Notam fecisti in pópulis vir- tútem tuam : * redemísti in brá- chio tuo pópulum tuum, filios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, ⁊ vi- dérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tráns- eunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, I et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quó- niam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quó- niam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quó- niam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis : * et multæ misericór- diæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, ora- tióne meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ cla- mávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes, quascúmque fe- císti, ⁊ vénient et adorábunt co- ram te, Dómine : * et glorificá- bunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu et fá- ciens mirábilia : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, ⁊ et ingrédia- in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætér- num :

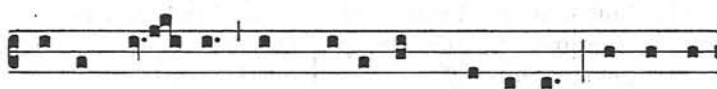
Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti áni- mam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt su- per me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

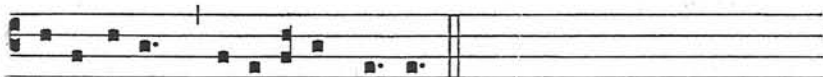
Et tu, Dómine, Deus mise- rátor et miséricors, * pátiens et multæ misericórdiæ et verax,

Réspice in me et miserére mei, ⁊ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ⁊ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me et conso- látus es me.

Anti-
phona

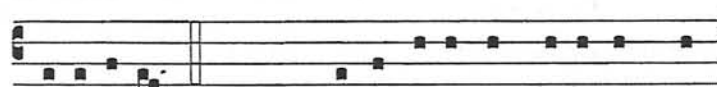
Vo-ce me- a ad Dómi-num clamá-vi, neque o-

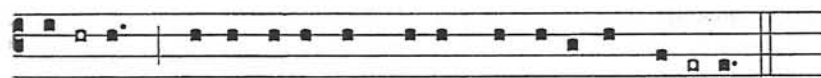
bli-viscé-tur mi-se-ré-ri De- us.

FERIA SEXTA T. P.

Tempore paschali

Ant.
VIII G

A l-le-lú-ia. Ps. 76, i. Vo-ce me- a ad Dómi-num cla-

má- vi : * vo-ce me- a ad De- um, et inténdit mi- hi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisivi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum de- céptus.

Rénuit consolári ánima mea : ꝛ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióne?

Psalmus 85

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe, Dómine, oratióne meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, ꝛ vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, ꝛ et ingrédiar in veritatē tua : * lætétur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Aut obliviscétur miseréri Deus ? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutatió dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab iníitio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventióri- bus tuis exercébor.

Psalmus 76, ii

Deus, in sancto via tua : ꝛ quis Deus magnus sicut Deus noster ? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, ꝛ vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ transeunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruisti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens et multæ misericórdiæ et verax,

Réspice in me, et miserére mei, ⁊ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ⁊ ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adiuvistí me et consolátus es me.

Anti-
phona

Alle-lú-ia, al-le-lú-ia, al-le-lú-ia.

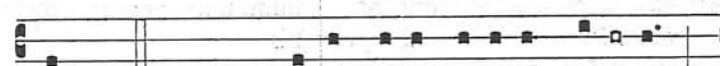
SABBATO

Extra tempus paschale

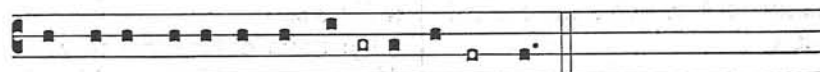
Ant.

v a

I

n-tret. Ps. 87. Dómi-ne, De-us sa-lú-tis me- æ : *

in di-e clamá-vi et noc-te co-ram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ⁊ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perdi-tióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratióne meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego et in laboribus a iuventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miseria.

Psalmus 102, i

Benedic, anima mea, Dómino : * et omnia, quae intra me sunt, nómini sancto eius.

Benedic, anima mea, Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiones eius.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam : * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum : * renovabitur ut aquilae iuventus tua :

Faciens misericordias Dómini : * et iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator et misericors Dóminus : * longánimis et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur : * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis : * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem caeli a terra : * corroboravit misericordiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Psalmus 102, ii

Quomodo miseretur pater filiorum, et misertus est Dóminus timéntibus se : * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus : et homo, sicut fenum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorescit.

Quoniam spíritus pertransibit in illo, et non subsistet : * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Dómini ab aeterno, * et usque in aeternum super timéntes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum eius :

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

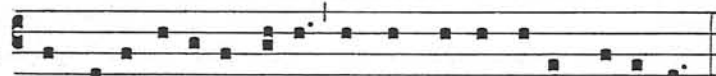
Dóminus in caelo paravit sedem suam : * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Dómino, omnes Angeli eius : * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum eius.

Benedicite Dómino, omnes virtutes eius : * ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Dómino, omnia opera eius : * in omni loco dominationis eius : benedic, anima mea, Dómino.

Anti-
phona

Intret o-rá-ti-o me-a in conspectu tu-o, Dómi-ne.

SABBATO T. P.

Tempore paschali

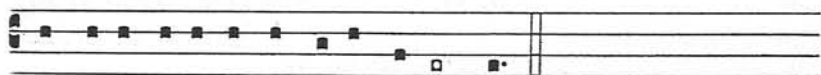
Ant.

VIII G

A

1-le-lú-ia. Ps. 87. Dómi-ne, De-us sa-lú-tis me-æ :

in di-e clamá-vi et nocte co-ram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, et quorum non es memor amplius : * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebris et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languerunt *præ inópia*.

Clamávi ad te, Dómine, tota *die* : * expándi ad te *manus meas*.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliuiónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio mea *præueniet* te.

Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota *die* : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum : * et notos meos a miséria.

Psalmus 102, i

Benedic, ánima mea, Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini *sancto* eius.

Benedic, ánima mea, Dómino : * et noli oblivisci omnes retributiónes eius.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis : * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimet de intéritu vitam tuam : * qui coronat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ *iuventus* tua :

Faciens misericórdias Dóminus : * et iudícium ómnibus iniúriam *patiéntibus*.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserátor et miséricors Dóminus : * longánimis et multum *miséricors*.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum *comminábitur*.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam *super tímētes* se.

Quantum distat ortus ab occidente : * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Psalmus 102, ii

Quómodo miserétur pater filiórum, * misértus est Dóminus tímētibz se : * quóniam ipse cognóvit figmētum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fænum dies eius, * tamquam flos agri sic *efflorébit*.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius *locum suum*.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum *super tímētes* eum.

Et iustítia illíus in filios filió-

rum, * his qui servant testamētum eius :

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus *dominábitur*.

Benedícite Dómino, omnes Angeli eius : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem *sermónum* eius.

Benedícite Dómino, omnes virtútes eius : * ministri eius, qui fáctis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius : * in omni loco dominationis eius, benedic, ánima mea, Dómino.

Anti-
phona

Alle- lú- ia, al-le-lú-ia, al-le-lú- ia.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS

Super psalmos antiphona 1 nisi aliter notetur. In festo Septem Dolorum B. Mariæ Virg. antiphona 2.

VII a

V

irgo Ma-rí-a. Ps. 4. Cum invo-cá-rem, ex-audí-vit me

De-us iustí-ti-æ me-æ: * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tá-sti mi-hi.

Miserére mei, * et exáudi oratió-nem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendá-cium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamá-vero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungí-mini.

Sacrificáte sacrificium iustí-tiæ, et speráte in Dómino: * multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutorio Altíssimi, * in protectió-ne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, et a ne-gótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributió-nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In má-nibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: et cum ipso sum in tribulatió-ne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dómino, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Anti-
phona

1. Virgo Ma-rí-a, non est ti-bi sími-lis na-ta in mundo
2. Virgo Ma-rí-a, non est ul-la sími-lem passa do-ló-rem

inter mu-lí-e-res, flo-rens ut ro-sa, fragrans sic-ut lí-li-um:

inter mu-lí-e-res, dum cru-ci-fi-xum cernis mo-ri Fí-li-um:

o-ra pro no-bis, Sancta De-i Gé-netrix. T. P. Alle-lú-ia.

o-ra pro no-bis, pí-a De-i Gé-netrix.

IN PURIFICATIONE B. M. V.

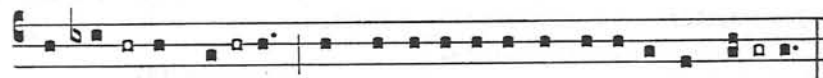
Super psalmos

Ant.

I g

S

ancta. Ps. 4. Cum invo-cá-rem, ex-audí-vit me De-us

iu-stí-ti-æ me-æ : * in tri-bu-la-ti-ó-ne di-la-tá-sti mi- hi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Filii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, ⁊ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam et requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singulariter in spe * constituísti me.

Psalmus 90

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus, sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, ⁊ a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ⁊ et decem millia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúntamen óculis tuis considerábis : * et retributióem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dragónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : ⁊ cum ipso sum in tribulatióne : * eripiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

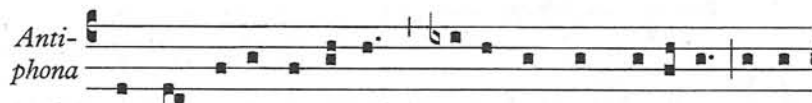
Psalmus 133

Ecce nunc benedicite Dóminum, * omnes servi Dómini :

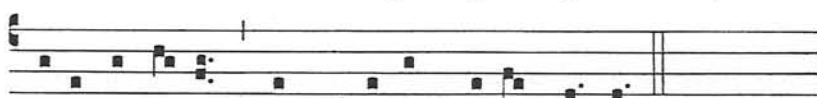
Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedicite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Sancta De-i Gé-ne-trix, Virgo semper Ma-rí-a, inter-

cède pro no-bis ad Dómi-num De-um nostrum.

CANTICUM cum antiphonis

In officio per annum antiphona III a

S alva nos, * Dómi-ne, vi-gi-lántes, custó-di nos dor-
mi-éntes : ut vi-gi-lémus cum Christo, et requi-escá-mus
in pa-ce.

Tempore Passionis antiphona III a

O Rex * glo-ri-ó-se inter sanctos tu-os, qui semper

Nunc di-	míttis servum	tu-	um, Dó-mi-ne, *
2. Quia vidérunt	ó-	cu-li me-i *	
3.	Quod	pa-rá-sti *	
4. Lumen ad revelati-	ó-	nem gén-ti-um *	
5. Glória	Pa-tri	et Fí-li-o *	
6. Sicut erat in principio et	nunc	et sem-per, *	

Canticum cum antiphonis

93

es laudá-bi-lis et tamen in-ef-fá-bi-lis : tu in no-bis es,
Dó-mi-ne, et nomen sanctum tu-um invo-cá-tum est su-
per nos : ne de-re-línquas nos, De-us no-ster : ut in di-e
iu-dí-ci-i nos col-lo-cá-re digné-ris inter sanctos et
e-léc-tos tu-os, Rex be-ne-díc-te.

1. secúndum verbum tuum	in	pa-	ce,
2. salutá-	re	tu-	um,
3. ante faciém ómnium po-	pu-	ló-	rum,
4. et glóriam plebis tu-	æ	Is-ra-	el.
5. et Spíritu-	i	Sanc-	to.
6. et in sæcula sæculó-	rum.	A-	men.

Hebdomada I et II Quadragesimæ antiphona IV E

E - vi-gi-la * su-per nos, æ-térne Salvá-tor, ne nos
 appre-hén-dat cá-li-dus tentá-tor: qui-a tu factus es no-
 bis sempi-tér-nus ad-iú- tor.

Hebdomada III et IV Quadragesimæ antiphona IV E

M é-di-a vi-ta * in morte su-mus: quem quæ-rimus
 ad-iu-tó- rem ni-si te, Dómi-ne, qui pro peccá-tis

Nunc di- mît-tis servum tu- um, Dó- mi- ne, *

1. Quia vidérunt ó-	cu- li	me- i	*
2. Quod pa-	ra-	sti	*
3. Lumen ad revelati-	ó- nem	gén- ti- um	*
4. Glória Pa-	tri et	Fí- li- o	*
5. Sicut erat in principio et	nunc et	sem- per,	*

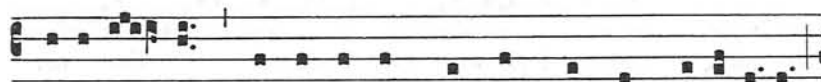
no- stris iu- ste i- rá- sce- ris? * Sancte De- us,
 sancte for- tis, sancte et mi- sé- ri- cors Salvá-
 tor, amá- ræ morti ne tra- das nos.

Sequens V. cantetur ab uno cui iniunctum fuerit, choro sedente.

V. Ne pro- í- ci- as nos in témpo- re se- nectú- tis; cum
 de- fé- ce- rit virtus no- stra, ne de- re- lí- quas nos, Dó- mi- ne.
 * Sancte De- us.

1. secúndum verbum tu- um in pa- ce,
 2. sa- lu- tá- re tu- um,
 3. ante fáciem ómni- um po- pu- ló- rum,
 4. et glóriam ple- bis tu- æ Is- ra- el.
 5. et Spi- ri- tu- i Sancto.
 6. et in sæcula sæ- cu- ló- rum. A- men.

Antiphona v a

Tempore Nativitatis

1. Alle-lú- ia. * Verbum ca- ro fac- tum est, alle-lú-ia,

Tempore Epiphaniæ

2. Alle-lú- ia. * Omnes de Sa- ba vé- ni- ent, alle-lú-ia,

Tempore Resurrectionis

3. Alle-lú- ia. * Resurré- xit Dó- mi- nus, alle-lú-ia,

Tempore Ascensionis

4. Alle-lú- ia. * Ascéndens Chri- stus in al- tum, alle-lú-ia,

Tempore Pentecostes

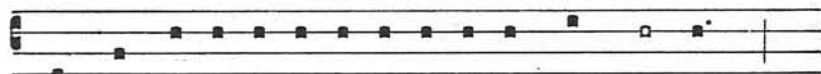
5. Alle-lú- ia. * Spíritus Pa- rá- cli- tus, alle-lú-ia,

In festo Corporis Christi

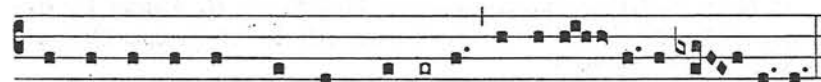
6. Alle-lú- ia. * Panis quem e- go dé- de- ro, alle-lú-ia,

In festo Cordis Iesu

7. Alle-lú- ia. * Hauriétis in gáu- di- o, alle-lú-ia,

Nunc di- mttis servum tuum,	Dó- mi- ne, *
2. Quia vidérunt óculi	me- i *
3. Quod pa-	rá- sti *
4. Lumen ad revelatióem	gén- ti- um *
5. Glória Patri et	Fí- li- o *
6. Sicut erat in princípio et nunc et	sem- per, *

1. et habitá- vit in no- bis, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

2. aurum et thus de- fe- rén- tes, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

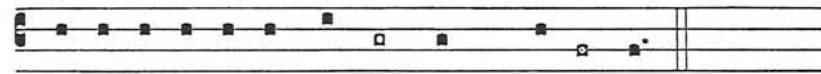
3. sicut di- xit vo- bis, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

4. captívam duxit ca-pti- vi- tá- tem, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

5. docé- bit vos ómni- a, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

6. caro mea est pro mun-di vi- ta, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

7. de fóntribus Sal- va- tó- ris, al-le-lú- ia, al-le- lú-ia.

1. secúndum verbum	tu- um	in	pa- ce,
2. salu-	tá-	re	tu- um,
3. ante fáciem ómnium	po-	pu- ló-	rum,
4. et glóriam plebis	tu-	æ	Is- ra- el.
5. et Spi-	rí- tu-	i	Sanc- to.
6. et in sácula sácu-	ló-	rum.	A- men.

In festis B.M.V. omnium gratiarum Mediatricis, B. Mariæ V. Reginae, Assumptionis B.M.V., SS. Nominis Mariæ et Septem Dolorum B.M.V. antiphona VII a

Dum dicitur sequens antiphona, sint Fratres genuflexi.

S ub tu-um * præ-si-di-um confú-gi-mus, sancta De-i

Gé-netrix : nostras depre-ca-ti-ó-nes ne despí-ci-as in ne-ces-

si-tá-ti-bus, sed a pe-rí-cu-lis cunctis lí-be-ra nos semper *

Nunc di- mît-tis servum	tu- um, Dó-mi- ne, *
2. Quia vidérunt	ó- cu- li me- i *
3.	Quod pa- rá- sti *
4. Lumen ad revelati-	ó- nem gén- ti- um *
5. Glória	Pa- tri et Fí- li- o *
6. Sicut erat in principio et nunc	et sem- per, *

Virgo be- ne- dí-cta. * T. P. Virgo be- ne- dí-cta, alle-lú- ia.

In festo Purificationis B. Mariæ V. antiphona VII a

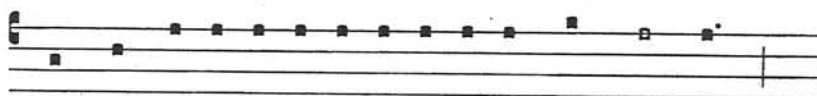
N unc dimít-tis, * Dó- mi-ne, servum tu-um in pa- ce,

qui- a vi-dé-runt ó-cu-li me- i sa-lu-tá-re tu- um.

1. secúndum verbum	tu- um in pa- ce,
2. salu-	tá- re tu- um,
3. ante fáciem ómnium	po- pu- ló- rum,
4. et glóriam plebis	tu- æ Is- ra- el.
5. et Spi-	rí- tu- i Sanc- to.
6. et in sæcula sæcu-	ló- rum. A- men.

In festis B. Mariæ V., nisi aliter notetur, antiphona VIII G

C or- de * et á-ni-mo Christo ca-ná-mus gló- ri- am
 in hac sacra so-lemni-tá-te præ-cél-sæ Ge-netrí-cis De- i
 * Ma-rí- æ. * T. P. Ma-rí- æ, al-le-lú- ia.

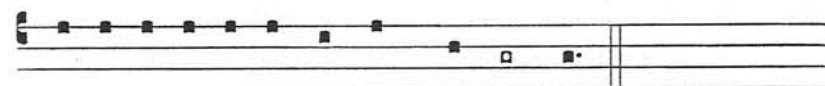

Nunc di- mîtis servum tuum,	Dó- mi- ne, *
2. Quia vidérunt óculi	me- i *
3. Quod pa-	rá- sti *
4. Lumen ad revelatió-nem	gén- ti- um *
5. Glória Patri et	Fí- li- o *
6. Sicut erat in princípio et nunc et	sem- per, *

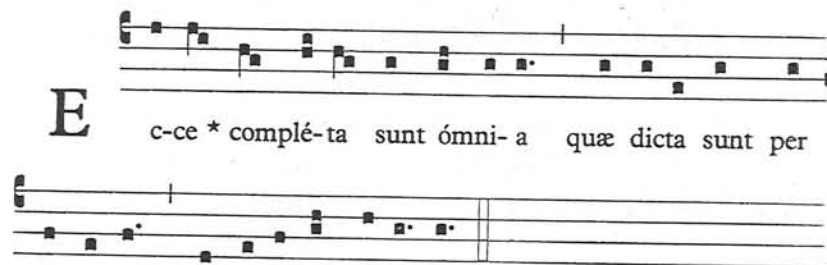
Triduo sacro antiphona VIII G

Dicto et glóriam plebis tuæ Israel, statim cantatur antiphona :

C hristus factus est pro no-bis o-bé-di- ens usque ad
 mortem, mortem autem cru-cis.

1. secúndum verbum tu-	um in pa-	ce,
2. salu-	tá- re tu-	um,
3. ante fáciem ómnium	po- pu- ló-	rum,
4. et glóriam plebis	tu- æ Is- ra-	el.
5. et Spirí-	tu- i Sanc-	to.
6. et in sácula sæcu-	ló- rum. A-	men.

In vigilia Nativitatis Domini antiphona VIII c

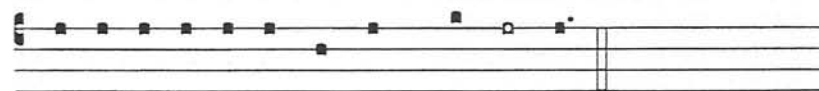
E c-ce * complé-ta sunt ómni- a quæ dicta sunt per
 Ange-lum de Vírgi-ne Ma-rí- a.

Nunc di- mîtis servum tuum,	Dó- mi- ne, *
2. Quia vidérunt óculi	me- i *
3. Quod pa-	rá- sti *
4. Lumen ad revelatióem	gén- ti- um *
5. Glória Patri et	Fí- li- o *
6. Sicut erat in princípio et nunc et	sem- per, *

In festo Annuntiationis B. Mariæ V. antiphona VIII c

E c-ce * an-cíl-la Dómi-ni : fi- at mi- hi se-cúndum
 verbum * tu- um. * T. P. tu- um, al-le-lú- ia.

1. secúndum verbum tu-	um in pa-	ce,
2. salu-	tá- re tu-	um,
3. ante fáciem ómnium	po- pu- ló-	rum,
4. et glóriam plebis	tu- æ Is- ra-	el.
5. et Spirí-	tu- i Sanc-	to.
6. et in sácula sæcu-	ló- rum. A-	men.

TABULA GENERALIS

ARTICULUS I. Regulæ concordantiarum melodiæ cum textu	
in clausulis	5
§ I. De clausulis melodicis earumque structura	5
§ II. De concordantia melodiæ cum textu	7
§ III. De syllabis supervenientibus	7
§ IV. De quibusdam clausulis syllabicis	8
§ V. De clausulis abbreviatis ratione textus deficientis	9
ARTICULUS II. Toni psalmorum et canticorum 10	
De partibus psalmodiæ	10
§ I. De psalmis primi toni	13
§ II. De psalmis secundi toni	16
§ III. De psalmis tertii toni	18
§ IV. De psalmis quarti toni	19
§ V. De psalmis quinti toni	22
§ VI. De psalmis sexti toni	23
§ VII. De psalmis septimi toni	24
§ VIII. De psalmis octavi toni	26
§ IX. Tonus peregrinus	28
§ X. Tonus in directum	29
ARTICULUS III. Toni communes Officii et Missæ 30	
§ I. Toni versiculorum	30
§ II. Tonus capituli	31
§ III. Toni orationum	33
§ IV. Tonus lectionis	39
§ V. Tonus epistolæ	44
§ VI. Tonus evangelii	52
De signorum usu	64
Ad Completorium psalmi et canticum	65